

neg. 4p

Montreālas Latviešu
Biedrības
ZIŅOTĀJS

ISSN 0227 - 2423

1998. GADA MAIJS

MONTREALA, KVEBEKĀ

50. GADA GĀJUMS

NR. 5. (590.)

Maija sākumā latvieši svin Ģimenes dienu, šajā kontinentā - Mātes dienu, kuŗai šē seko tēva diena jūnijā. Šādu dienu svinēšana ir modernās pasaules parādība. Tā izveidojusies tikai nesenā pagātnē. Domājam, ka mūsu ģimenes diena atšķiras no šejieniešu, jo mūsu dzīves ziņā ir dainas, kuŗās apdziedāti visi ģimenes locekļi. Diemžēl, pašas dainas vairs nav ne tuvu tik tuvas mūsu sabiedrības locekļiem vispār, kā agrāk. Tur varam vainot gan modernos sazināšanās līdzekļus, gan sadzīves un ētikas problēmas. Nav šaubu, ka šodienas ģimene, arī latviešu, ir ievērojami mainījusies. Runājam par dažādām ģimenēm. Klāt nākušas viena vecāka ģimenes - gan mātes, gan tēva, sava veida ģimenes veido dažādi seksuāli orientēti cilvēki un vēlas atzišanu likuma priekšā, lai saņemtu tiesības un pabalstus. Ari mums tādas ir. Kā jau šodienas pasaulē, dzirdam daudz negatīva un maz pozitīva. Un tomēr latvietim ģimene ir dārga vienība, kas jāuztur un jāveido. Mēs dziļi izjūtam tās vērtību. Katram tās loceklim ir sava vieta un pienākumi. Visi veido kopību, kas ir stingrs pamats bērniem nākotnes dzīves veidošanā. Diemžēl, ārzemēs un arī Latvijā ir daudz, t. s., jaukto ģimeņu. Nenovēršams fakts, kādēļ šīs tematikas iztirzāšana prasa pietāti, uzmanību, kuŗas mums dažkārt trūkst.

Ģimenes Latvijā vairs nav tik stipras, kā agrāk. Par to jāpateicas grūtajiem dzīves apstākļiem, kādi tur valdijuši gaŗos okupācijas gadus. Savu tiesu šē izraisījusi vājā valsts saimniecība un ar to saistītie ekonomiskie apstākļi.

Ari ārzemēs tās kļuvušas vājākas, kaut gan ne tādā veidā kā dzimtenē. Šē savu lomu spēlējuši liberālie dzīves noteikumi, kas pievelk un liek rīkoties citādi, kā agrākos laikos. Mēdzam teikt, ka ģimene ir tautas balsts. No šīs atziņas nav jāatteicas. Tā tas ir arī šodien. Tikai būtu jāatzīst, ka ģimenes attēls ir ievērojami mainījies un ka ar šo pārmaiņu mums ir jādzīvo. Agrāk sievas un mātes, izņemot laukus, parasti audzināja tikai bērnus. Tagad, vismaz Kanadā, lielā puse strādā atalgotu darbu, lai pelnītu ģimenei iztiku, jo ar vienu pelnītāju nepietiek. Bērniem šādā ģimenē, kur abi vecāki dodas darba gaitās, audzināšana notiek īpašos centros svešu cilvēku uzraudzībā un vadībā. Tas pārveido agrākos apstākļus un veido citādus cilvēkus, kuŗu rokās būs mūsu tautas nākotne. Tas, ka viņi ir audzināti citādāk, kā mēs, vēl nenožīmē, ka viņu izglītība ir zemē metama un ka tie neiederas mūsu kopībā. Mums tikai dažkārt ir grūti pieņemt to, ka viņi ir citādāki, kādi bijām mēs. Varam jautāt, vai mēs arī nebijām citādi, salīdzinājumā ar iepriekšējo paaudzi. Ja gribam būt atklāti, būs jāatzīst, ka jā.

Tādēļ svinēsim Ģimenes dienu kā neatņemamu mūsu sadzīves daļu un būsīm pateicīgi, ka mums šī vienība vēl ir - sveika un vesela. Tā mūs stiprina, tā mums dod spēku, kāds mums šodien ļoti vajadzīgs, lai izdzīvotu. Lai būtu saīvai tautai par svētību.

Politiskie apstākļi Latvijā sabiezē. Krievija, kuŗai pašai ir savas politiskās problēmas un kuŗas valdība ir nestabila, meklē visādus ieganstus un uzbrukumus mazajai Latvijai. Viss tas izraisa visdažādākās pārrunas un rada apstākļus, kuŗos virsroku rod neapmierinātība, bailes un pat tīras dusmas. Tā ir bīstama situācija, no kuŗas mums kaut kā ir jātiek laukā ar vismazākiem zaudējumiem gan pasaules, gan pašu acīs. Nav nekādas receptes, kā to vislabāk varētu izdarīt. Katram no mums šķiet, ka mums tāda ir. Tomēr notikumi pasaulē mums rāda, ka būtībā tas tā nav. Kur vien veīamies, visur strīdus konflikti ir asīpāini un prasa milzīgus zaudējumus un drosmes, lai tīktu pārvarēti. Un ja kaut kur ir izdevies panākt kaut kādu izlīgumu, tā pretinieki ar terroru mēģina to salauzt, iznīdēt. Tā tas notiek Palestīnā, Īrijā, Dienvidslāvijā un, jā, arī Krievijā. Un

lielās pasaules valstīs nespēj tur nekā darīt. Ari tās var vāt aiz deguna, kā to tās pašas ir darijušas ar citām. Kā gan lai mazā Latvija un latviešu tauta lai izdzīvo tos politiskos žpaugus un terroru, ko savās smadzenēs izgudro krievu slepenās iestādes Maskavā, pasaules teroristi un dažādo politisko novirzienu politiķi, kuŗiem nevienam neīinteresē mazās latviešu tautas izdzīvošana. Lai to panāktu, šķiet, mums ir tikai nedaudz iespēju. Pirmkārt, mums jāapzinās, ka esam maz un līdz ar to nespējam panest lielākus dzīvā spēka zaudējumus. Otrkārt, mums ir jāveido ciešāka tautas fronte un valdība. Tas gan ir viegli pateikt, bet pavisam grūti paveikt, jo arī kā latvieši esam tikai cilvēki ar savām modernajām pieejām un ziņu. Treškārt, mēs nedrīkstam pazaudēt savu balsi pasaules politiskajos forumos, jo tad būsīm pazuduši no jebkādas redzamības un mums draudēs aizmirstības plīvuris.

Mazām tautām izdzīvošana prasa visu enerģiju, visus spēkus, apdomu, diplomātiju, gudrību, viltību, ja nepiecieīams, jo arī visi pārējie ir viltīgi. Grūtajos apstākļos mēs mazāk varam panākt ar neīecietību, pārsteidzīgu rīcību. Kādreiz kādā Baltiešu vakarā Anglijas augstais komisārs Kanadā minēja, ka viena no vislielākajām vajadzībām neatkarību atguvuīšajām Baltijas valstīm esot diplomātija un labī diplomāti. Pēdējo īemantoīšana nebūīot viegla lieta un prasiīot laiku, tomēr - īī vajadzība īobrid ir jūtama, neskatīoties uz to, ka mums ir jau parādījuīies vairāki cilvēki, kas īīos jaunos uzdevumus var īīenācīgi veikt. Kur ir pārējie? Jācer, ka tie nāks no jaunās un videjās paaudzes. Vajadzība ir liela.

Tautas gribai grūtos apstākļos ir milzīga nozīme. Celsīm īīo gribu, veīcinot īīlestību un gara gudrību, dodot to viens oīram. Katram no mums ir sava pārlīecība un sava gudrība, kā rīkoties politīiskos apstākļos, kuŗos īīevērojamu lomu spēlē īīzaīcinājums, terors un tautas droīības draudi. Lai tos pārvarētu, jārunā skaidra valoda un darībiem jābūt tieīiem un trāpīgiem, lai saglabātu paīī sevi un lai pretīnieki ar mums rēķīnātos. Tādēļ darīsim to, kas mums ir svarīgi - aīzsargāīsim savas tautas izdzīvoīšanas un valsts pastāvēīšanas īīesības pasaules forumā. Tā ir īītaīnīga prasība. Tā īīstenojama īīvienprātībā. Tai īīvisvairāk var kaitēt emociōnāla un nekoordinēta rīcība. Līdz ar to mums ir jānāk kopā un jāīīzstrādā īīstrātēģījas, kuŗām sekoījam un kuŗas spējam īīmainīt pēc vajadzības, jo naidīnieki īīvienmēr būs gatavi jauni paīīēmīieni un īīzdarības, kā mūs īīznīcināt. Mēs īīšodīen nevarām stāvēt malā. Ja kādreīz mūs āīrzemēs īīvienoīja cīņa pret komūnīismu, tad tagad mūs īīķīīr dažādās politīiskās atīīķīrības, kādas pauīzam. Ir īīcīnācis laīks runāt īīvienā mēlē un sakāmo veīdot kopīgā atzīīā. Tas varbūt skan platonīiski, īīvispīīgi, tomēr mums nav īī citas īīzejas, jo mūsu īīznīcinātāīī meklē tieīī tās cilvēcīgās īīpaīības, kas īīķīīr dažādos sabīedrības un tautas slāījus. Mums taču ir bījuīī savi komūnīisti, savi īītlerīeīī, savi socīķīī, savi nacionālistīī, savi kreīīsā un labā spārna aīzstāvīī. Jautājums īīšodīen - kas būs tā īīveīsmīgākā īīvienība, kas aīzstāvēīs mūsu tautas un valsts īīterēīses? Tie varam būt īīkai mēs paīī, kas īīzvīrzām īīo mērķu īīstenoīšanai īīemērotāīkos cilvēkus un atbalstām tos īīsīiem īīespējamīiem līdzekļīiem. Mums jāsadodas rokās, jo mūs grib īīznīcināt ne īīkai mūsu naidīnieki, bet netīēīā veīdā arī mūsu draugi, kuŗīiem sava polīitika tomēr ir dāīrgāka par mūsēījo. Diemžēl, pasaules polīitīiskā arēnā vāīiem cīņa jāzāudē. Mēs nebūt īīk vāīī īīeesam. Apzīīnoties savus trūkumus, īīstīīrīnot savus kopēījos spēkus īīvienībā, kas runā skaidrū un droīšu valodu, veīdosīm spēku, ar ko būs jāīīrēķīīnāījas arī īīvisnekaunīgākāīiem uzbrucēīiem. Raudzīīsim, lai mūsu kādreīzēījie aīzstāvīī, kā Anglīja, Savīīenotās Valstīs, arī Francīja un Vācīja mūs nepameīstu par ēīsmu krievu lācīm. Lai Dīevs mums palīdz! □

MONTREALAS LATVIEŠU (PALĪDZĪBAS) BIEDRĪBAS - MONTREALAS LATVIEŠU SABIEDRĪBAS

50 GADI

SĀKUMI

(Turpinājums)

Pēc 1949. g. 15. decembra pilnsapulces MLPB Montrealas latviešu sabiedrībā jūtamas ievērojamākas pārmaiņas. Biedrības valdes jaunais selretārs raksta daudz plašākus protokolus. Biedrības darbinieku saimē parādās vairāki jauni vārdi. Rezultātā atklājas, ka sabiedriskajā darbā ieviešas domstarpības un dažādu personu sadursmes sabiedrisko jautājumu kārtošānā. Šī perioda protokoli rakstūti uz atsevišķām lapām un sākti ar Nr. 1. Nākamās MLPB pilnsapulces protokols liecina par priekšnieku maiņu. Par 2. MLPB priekšnieku tiek izraudzīts R. Veckalniņš. Par tā laika nesaskaņām dažkārt ieminējies arī Mārtiņš Ikvilds. Te nu tās lasāmas tā laika piezīmēs. Atsevišķā publicējumā sniedzam Annas Kreipānes Dzīves stāsta izvilkumu, kas pastāsta par Vācijas atstāšanu un pirmajām dienām Kanadā. Nav šaubu, ka mums katram, kas piedzīvojam šos brīžus, ir savi piedzīvojumi un savs skats. Būtu vairāk kā vēlami, ka katrs, kas vēl ir dzīvo vidū, uzrakstītu savējos. Gaidīsim. Gaidām arī dažādo Montrealas latviešu vienību atskatus par savas organizācijas sākumiem un veikumiem. Par DV Montrealas nodaļas gaitām rakstu solījis Skrastīņu Indulis, kas savā laikā bija arī MLB Ziņotāja redaktors. No visa tā ar laiku tomēr varētu rasties Montrealas latviešu sadzīves 50 gadu grāmatiņa, kas varētu būt materiāls, kas saglabās šīs ziņas nākamajām audzēm.

VALDES SĒŽU PROTOKOLI

(Turpinājums)

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 1.

Jaunievēlētās valdes pirmo sēdi, kurā piedalās: K. Lazdiņš, A. Kriekis, V. Hartmanis, R. Veckalniņš, M. Ikvilds, E. Mazutis, J. Dauksts un Ziņotāja redaktors A. Klinklavs, 1949. gada 19. decembrī atklāj biedrības biroja valdes priekšsēdētājs K. Lazdiņš, apsveicot jaunievēlētos valdes locekļus un izsakot pārliecību labai un sekmīgai sadarbībai 1950. gadā. Konstatē, ka sekotājam sēdei ir tikai informatīvs raksturs bez lēmēja spēka, jo valdes pilnvaras, sakarā ar pilnsapulces lēmumu, sākas 1950. gada 1. janvārī. Liek priekšā sēdes darba kārtībā uzņemt valdes konstruēšanos un dažādus jautājumus. Valde piekrit.

Pārrunājot sadalāmos amatus, vienojas, ka vicepriekšsēdētāja pienākumus veiks R. Veckalniņš, sekretāra - V. Hartmanis. Līdzšinējais biedrības kasieris A. Kriekis arī uz priekšu uzņemas kasieņa pienākumus, izsakot vēlēšanos, ka pēc pāris mēnešiem tiktu nomainīts. Kultūras daļas vadību uz izrikojumu koordinēšanu uzņemas E. Mazutis ar piezīmi, ka darīs zināmu, ja ierobežotais laiks neatļaus pildīt uzliktos pienākumus. Mantziņa amats piekrit M. Ikvildam. - A. Kriekis proponē nozīmēt jauniebraucēju informatoru, kas varētu sagaidīt transportus un sniegt informāciju. M. Ikvilds ziņo, ka līdz šim šo darbu viņš ir veicis un ka viņam ir arī nodibinājies kontakts ar vietējām iestādēm. Apsola savu palīdzību jaunajam informatoram. Par minēto informatoru valde nozīmē J. Daukstu, kas pienākumus uzņemas ar norādījumu, ka viņa nenoteiktais darba laiks eventuali varētu būt par kavēkli.

Dažādos jautājumos Ziņotāja redaktors A. Klinklavs referē par biedrības mēnešizdevuma Ziņotājs darbību un iespējamiem uzlabojumiem izdošanas tehnikā, kā arī par latviešu presi Kanadā un Sav. Valstīs. - Valde atzīst Ziņotāja lielo nozīmi vietējai informācijai un sabiedriskās dzīves veidošanai un uzskata, ka nepieciešams, ka A. Klinklavs vada Ziņotāju līdzīgā garā arī tālāk. - Skarot latviešu preses lietas trimdā, valdes domas ir, ka principā atbalstams katrs nacionāls latviešu izdevums, bet pirmā vietā stādama latviešu prese Kanadā.

Sēdi slēdz priekšsēdētājs K. Lazdiņš plkst. 22.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs, V. Hartmanis, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 2.

Sēdi, kurā piedalās K. Lazdiņš, A. Kriekis, V. Hartmanis, M. Ikvilds, R. Veckalniņš, E. Mazutis, J. Dauksts un Ziņotāja redaktors A. Klinklavs, atklāj valdes priekšsēdētājs K. Lazdiņš biedrības biroja pulksten 19, liekot priekšā sēdes darba kārtību:

1. Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
2. Montrealas Ģenerālkonsula lieta,
3. KLNA darbība,
4. Korā atjaunošana,
5. Redaktora Klinklava ziņojums,
6. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

Valde darba kārtību pieņem.

Sekretārs nolasa iepriekšējās sēdes protokolu, ko valde apstiprina.

K. Lazdiņš ziņo, ka Montrealā atrodas oficiāls Latvijas Ģenerālkonsulāts, bet, diemžēl, laikā, kad viņa atbalsts mums būtu ļoti vajadzīgs, ģenerālkonsuls, pretēji citiem konsuliem Kanadā, izrāda pilnīgu neaktivitāti. Ari katra sadarbība ar šejienes Latvijas pilsoņiem tiek noraidīta, izvairoties no pieņemšanas un neatbalstot iesniegumus. Bez tam, ģenerālkonsuls vēstulēs sūtnim Zariņam un MLPB izteicis uzskatus, ka Latvijas Ģenerālkonsulāts Montrealā beidzis eksistēt. K. Lazdiņš ierosina nemeklēt vairs tālāk saprašanos, bet izraudzīt citu reprezentantu un lūgt sūtni Zariņu izdarīt attiecīgus pārkārtojumus. A. Klinklavs uzskata, ka šāda rīcība varētu radīt zināmus sarežģījumus, jo atcelšana un iecelšana nav tik viegli izdarāma. V. Hartmanis ieteic nemeklēt vairs saprašanos pēc tik daudziem noraidījumiem, bet lūgt sūtņa Zariņa domas attiecībā uz jauniecelšanu. M. Ikvilds vēlas, lai biedrība tieši lūgtu padomu sūtnim Zariņam. E. Mazutis vēlas, informējot sūtni, reizē vēl pamēģināt saprašanos. Ievērojot konsula Bērziņa ierašanos februārī Montrealā, valde nolemj nogaidīt viņa ierašanos, lai viņš varētu stāvokli uz vietas ar ģenerālkonsulu noskaidrot.

Par KLNA darbību referē K. Lazdiņš, atzīstot to kā noteikti nesekmīgu un tādu, kas, trūkstot izpratnei un garām, neapmierina tautiešus. Konstatē jau samērā ilgajā pa-

stāvēšanas laikā vairāk tikai organizēšanas darbu. Liek priekšā, ievērojot drīzumā sanācēju delegātu sapulci, piegriezt šim jautājumam vērību un vairīties no pagājušā gada kļūdām. Konkrēti ierosina nākamajiem delegātiem rūpēties, lai KLNA sekretariāts šini gadā pārmaiņus atrastos Montrealā. - M. Ikvilds vainu saskata KLNA vadītājos darbiniekos un arī to pielietotās metodēs. Faktu noskaidrošanai ieteic jaunajiem valdes locekļiem informēties vecajos MLPB protokolos. - Valde KLNA lietā konkrētu lēmumu nepieņem.

Biedrības koŗa lietā K. Lazdiņš apraksta apstākļus, kas bijuši par iemeslu, ka koris nav varējis darbību uzsākt. A. Klinklavs, uzskatot, ka koŗa jautājumam jāpiegrieŗ lielāka vērība kā svarīgam faktoram latviskā gara uzturēŗšanai, programmas izpildīŗšanai un reprezentācijai, ierosina par kandidātu koŗa diriŗenta pienākumiem Jāni Kalniņu. Par šī jautājuma steidzīgu nokārtoŗšanu izsakas E. Mazutis un R. Veckalniņš. Valde nolemj uzaicināt iepriekŗ minēto kandidātu par biedrības koŗa diriŗentu, bet aicinājumā norādīt, ka ar minēto pienākumu uŗņemŗanos, valde nevar nodroŗināt diriŗenta materiālo stāvokli, gan apsolut palīdzību iekārtoties Montrealā.

Pirms biedrības izdevuma Ziņotājs darbības apskates, A. Kriekis ierosina, ka Ziņotāja redaktors piedalās visās valdes sēdēs. Valde ierosinājumu pieņem. - A. Klinklavs isumā atkāŗto iepriekŗšējā informatīvā sēdē sniegto ziņojumu, seviŗķi apskatot iespējamību izdot Ziņotāju divreiz mēnesī. R. Veckalniņš uzskata, ka šādi tiktu radīta lielāka interese par biedrības darbību, būtu arī ātrāka informācija. K. Lazdiņš uzsver, ka tai gadījumā arī izdevumi divkāŗŗotos. Valde lemj pagaidām turpināt izdot līdzīŗinējā kārtībā. - A. Kriekis uzaicina valdi pieŗķirt iepriekŗšējā informatīvā sēdē izteiktajam atzinumam attiecībā uz Ziņotāja vadību, lēmēja spēku. Valde atzīstot Ziņotāja sekmīgu darbību, lūdz A. Klinklavu vadīt minēto izdevumu arī turpmāķ. A. Klinklavs aicinājumu pieņem un tālāķ informē valdi par Brīvās Balss piedāvājumu nodibināt tās redakciju Montrealā, prasot Ziņotāja slēŗŗšanu un to kompensēŗot ar 20% no Montrealas abenementa naudām. Valde kategoriski minēto priekŗľikumu noraida, norādot uz lokālas ionformācijas lapas nepiecieŗamību, kā arī principu piesūtīt Ziņotāju visiem Montrealas latvieŗiem, neatkarīgi no abonēŗšanas maksas kāŗtoŗšanas. Tālāķ A. Klinklavs lūdz pieŗķirt līdzekļus Ziņotāja tehnisko darbinieķu - sekretāŗes un ekspeditora atlīdzināŗšanai. Valde pieķŗit, atstājot darbinieķu izvēli redaktora kompetencē.

Daŗādos jautājumos K. Lazdiņš apskata ārpus skolas izglītības svarīgu latviskās kultūŗas uzturēŗšanai. Uzaicina izteikties par priekŗľikumu snieŗt bērniem-pusaudŗiem reizi nedēļā, bet pieauguŗšajiem reizi mēnesī referātus par Latvijas vēsturi, mākslu, saimniecību. E. Mazutis uzskata, ka svētdienas skolā, kas šo mēnesi uzsāķ darboties, minētais tiks sniegts, pie kam pieauguŗšajiem tiktu domāti draudzes ceturtdienas vakari. A. Klinklavs vēlas informāciju par izriķojumu koordinēŗšanu. E. Mazutis atbild, ka tas ir darīts un panāķta vienoŗšanās ar mācītāju Gaudiņu, ka biedrības izriķojumu laikā, ceturtdienas vakari nenotīķ. Tālāķ apskata daŗus ar J. Niedras koncertu 26. 1. 50. saistītos jautājumus. Aicina valdes locekļus reklamēt minēto sarīķojumu. - V. Hartmanis nolasa KLNA rakstu par seviŗķa propagandista nepiecieŗamību. Valde atstāj minēto jautājumu izlemŗšanai nāķamā sēdē. - A. Klinklavs norāda uz bibliotēķas nepiecieŗamību un ieteic akciju tās palielināŗšanai. Dzīvi atbalsta E. Mazutis, norādot, ka zināmu palīdzību kā liela tautieŗu grupa varam gaidīt arī no LCK Vācijā. - A. Kriekis ierosina nodibināt valdes locekļķ deŗūŗas biedrības biroķā. Valde pieķŗit un

nolemj ar pirmo izzināŗšanas iespējamību, atjaunot minētais deŗūŗas, turpinot arī atzīmes deŗurantu grāmatā.

Sēdi slēdz pulksten 22.30, 1950. gada 5. janv.

K. Lazdiņš, valdes priekŗsēdētājs; **V. Hartmanis**, sekretāŗs.

Montrealas Latvieŗu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 3.

1950. gada 16. janv. notieķoŗo valdes sēdi biedrības biroķa telpās, pulksten 19.15, atklāj priekŗsēdētāja vietnieķs R. Veckalniņš, klātesot A. Kriekim, V. Hartmanim, M. Ikvildam, E. Mazutim, J. Dauķstam, A. Klinklavam. - Vienoŗas par sēdes darķa kāŗtību:

Iepriekŗšējās sēdes protokola pieņemŗšana.

26. janvāŗa izriķojums.

Biedru maksājumu nokārtoŗšana.

Daŗādi jautājumi un priekŗľikumi.

Nolasīto iepriekŗšējās sēdes protokolu pieņem ar papildinājumiem: "ŗ 10 mēnesī katram, sāķot ar 1950. gada 1. janv.", precizēŗot Ziņotāja tehnisko darbinieķķ atalgojumu un sakarā ar J. Niedras koncertu "1950. gada 26. janv." - Papildinājumi tiek atzīmēti iepriekŗšējās sēdes protokolā.

E. Mazutis ziņo par 26. janvāŗa sarīķojuma tehniskiem priekŗdarbiem. Valde akceptē ziedus mākslinieķiem un ŗ 3 skaņu plaŗu iegādei, ja izrādītos vajadzība. Noteicīceķas maksu ŗ 1 biedriem, 1,25 nebiedriem, bērniem 0,50 dol. Pāŗrunā iespējamības pieslēŗt koncertu arī radiofonam.

Runājot par biedru maksu iekasēŗšanu, kasīeris A. Kriekis ziņo, ka patreiz biedrībā skaitās 241 biedrs, no kuriem 126 ir nokārtoķuŗī, ķet 115 tikai pa daļai, biedru maksas. Lūdz valdes norādījumus, kā iekasēt trūķstoŗos maksājumus. Valde lemj ievītot Ziņotājā uzaicinājumu biedriem nokāŗtot saistības, ko pēķ A. Kriekķa uzaicinājumu parakstītu valde. Valde uŗdod tekstu izstrādāt A. Kriekim un V. Hartmanim.

Daŗādos jautājumos E. Mazutis ziņo par raduŗām grūtībām, koordinēŗot sarīķojumus; māķ. Gaudiņa organizētie ceturtdienas vakari YMCA notīķs, pretēķi agrāķ saprastam, visus ceturtdienas vakarus, neatkarīgi no citiem sarīķojumiem. Izsaka baŗas par kolīzīķķ raŗanos, jo māķ. Gaudiņš, gan uŗsverot vēlēŗanos netraucēt biedrības sarīķojumus, tomēr pielaiŗ, ka arī biedrības sarīķojumu laikā, ceturtdienas vakaros varētu notīķt arī priekŗŗnesumi. A. Klinklavs konstatē principā spēķķ skaldīŗānoas un, lai to novēŗstu jau pašā sākumā, atzīst par nepiecieŗamu ievēŗot jau agrāķ nospraustās kompetences garīgā un laicīgā laukā. Tālāķ lūdz valdi izteikties par šiem principiem, kam tad arī būtu jāatspoguļoķas Ziņotājā, lūdz arī darīt zināmu valdes uzskatus Montrealas ev. Lut. draudzes dibināŗšanas lietā. M. Ikvilds referē ppar draudzes izcelŗanos, ko papildīna A. Kriekis: draudze ir no biedrības īzaugusī un to ir nodibināķusī biedrība ar Victoria Hall notīķuŗšajā pilnsapulcē īzvēlēto draudzes padomī, kas līdz ar to uŗsāķa darbību pirms oficiālā akta sastādīŗšanas vēlāķ. - Valde atzīstot biedrības un draudzes kopēķos mēŗķus - tautieŗķ garīgā un materiālā labklāķībā un respektēŗot draudzes dominēŗšanu reliŗķiskās lietās, uzskata katru separēŗŗanos par latvieŗķ sabiedrīsko spēķķ trimdā vāķināŗšanu. Lai šāds uzskats varētu tīķt īedzīvināts arī darķos, konkrēti uŗdod sekretāŗam Hartmanim grieŗties pie draudzes vadības ar lūķumu piedalīties nāķamajā paplaŗinātā biedrības valdes sēdē ŗ. g. 21. janv., plkst. 16. - A. Klinklavs uzaicina apspriest jau agrāķ ierosināto statūtu un biedrības nosauķuma, kā par daudz ŗaurī apzīmēta, grozīŗšanu. M. Ikvilds pretoķas, atzīstot biedrības nosauķumu kā piemēŗotu mūķu īpanēķķiem apstāķķiem. Valdes vairāķums īzteicās par nosauķuma

mainīšanu, gan uzsverot palīdzību statūtos. Statūtu koriģēšanai ievēl K. Lazdiņu, I. Drupalu, V. Hartmani. - A. Kriekis proponē realizēt lēmumu par propagandista ievēlēšanu. Minētos pienākumus uzņemas V. Hartmanis ar nosacījumu, ka darīs zināmu, ja ierobežotais laiks būs par kavēkli pienākumu pildīšanai. - A. Klinklavs, atgriežas pie iepriekšējā sēdē pārspriestā bibliotēkas jautājuma. Valdes locekļi, rādot priekšzīmi vēlāk ievadāmai akcijai, ziedo 19 grāmatas. - J. Dauksts ziņo par drīzumā gaidāmo transportu Montrealā. Valde atzīst apmeklējuma vēlamību un rūpēsies par īpašas apliecības iegūšanu no imigrācijas iestādēm eventuālu pārpratumu novēršanai. - Nolemj 19. janv., plkst. 19 noturēt ārkārtēju valdes sēdi ar konsula Bērziņa piedalīšanos.

Sēdi slēdz pulksten 23.30.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētāja v. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu biedrības valdes sēdes protokols Nr. 4.

Valdes sēdi, kas notiek 1950. gada 21. janvārī biedrības birojā, pulksten 16.15 atklāj priekšsēdētājs K. Lazdiņš. - Vienojas par darba kārtību:

Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
Kopdarbība,

Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu.

K. Lazdiņš, runājot par sadarbību, šķelšanās sākumus Montrealas latviešu sabiedrībā saskata pagājušā gada septembra mēnesī, kad K. Ozols un A. Mednis gribējuši dibināt jaunu biedrību. MLPB principā nav bijis iebildumu pret katru pozitīvu sabiedrisku aktivitāti, ja tā ir sekmīgāka par darbu, ko biedrība pati, strādājot pēc labākās sirdsapziņas, ir veikusi. Opozīcijas grupa sabiedriskajā darbā neieslēdzās, bet sāka baumu izplatīšanas un šķelšanas darbu. Jāatzīmē, ka negatīvu nostāju pret biedrību ieņēma arī jaunieceltais mācītājs Gaudiņš. Radušais šķelšanas darbs, kas visu laiku ticis darīts klusībā, ar mūsu 26. janvāra sarīkojumu pacēlies gaismā. Ar izbrīnu K. Lazdiņš konstatē, ka nesen notikušajā pilnsapulcē nekāda opozīcija nav parādījusies, bet turpinājusies baumu izplatīšana. Ja vadīsimies tikai no tām, tad gaidāma ir tikai šķelšanās un savstarpēja ķengāšanās, jo arī par citiem Montrealas tautiešiem iet baumas, piem., māc. Gaudiņu. - Attiecībā par baumām, kas vērstas pret viņu pašu, K. Lazdiņš saka, ka gatavs katrā laikā un vietā, ja tas ir vajadzīgs, sniegt savus paskaidrojumus un attiecībā uz dažu neapmierināto aizmuguriskām prasībām par viņa atkāpšanos no valdes priekšsēdētāja postēna, lūdz valdi pieņemt attiecīgu lēmumu, vadoties tikai no biedrības interesēm, kas tad arī būs saistošs viņam. - Sekretārs Hartmanis ziņo, ka, izpildot valdes lēmumu, uzaicinājis draudzes padomes locekļus uz kopīgu sēdi: draudzes padomes priekšsēdētāju prof. Tauriņu nav izdevies sazināt un tamdēļ griežies pie māc. Gaudiņa, kas paskaidrojis, ka pastāv lēmums nesūtīt nekādu pārstāvi uz biedrības sēdēm. Jauna lēmuma pieņemšanai ieteic griezties pie prof. Tauriņa. Radušajā jaunā situācijā V. Hartmanis tālāku aicinājumu nav nodevis, lai nogaidītu valdes instrukcijas. - E. Mazutis, kas ir arī draudzes padomes loceklis, sakās nezinām par šādu lēmumu. Attiecībā uz baumu izplatītājiem, ierosina tos nākt klajā ar konkrētiem faktiem noskaidrošanai. R. Veckalniņš uzskata, ka baumas pa daļai radušās arī sakarā ar neapmierinātību ar K. Lazdiņa darba biroju. K. Lazdiņš paskaidro biroja darbību, ka neiespējams visus apmierināt, uzsver, ka katrā laikā biroja darbība pieejama revīzijai. M. Ikvilds ziņo par kādu noraidītu tulkojumu. K. Lazdiņš atbild, ka atceroties šo gadījumu, no viņa prasīts nepareizs tulkojums,

ko viņš atsacījies. J. Dauksts uzskata, ka sajauktas divas lietas: K. Lazdiņš kā privātpersona un kā biedrības vadītājs. A. Klinklavs liek priekšā revīzijas komisijai pārbaudīt priekšā celtās sūdzības. R. Veckalniņš noraida. M. Ikvilds, nosodot tenkotājus, nesaskata tomēr, kā izvairīties no ļaunu runām, jo darbībā nav tā veicies, kā būtu nepieciešams. Domā, ka akadēmiskai saimei, no kuņas locekļiem vairums stāv nomaļus, vajadzētu rādīt priekšzīmi. - Atgriežoties pie kopsēdes noturēšanas ar draudzes padomi, J. Dauksts ierosina uzaicinājumu izdarīt rakstiski. R. Veckalniņš ieteic iepriekš apspriesties ar prof. Tauriņu. A. Kriekis atbalsta rakstisko uzaicinājumu. E. Mazutis ieteic nogaidīt līdz 29. janv., kad gaidāma draudzes padomes sēde.

Valde vienojas uzaicināt rakstiski draudzes padomes locekļus uz kopsēdi 30. janvārī, pulksten 19. - M. Ikvilds jautā par vēl pastāvošām neskaidrībām attiecībā uz Ev. Lut. draudzes nodibināšanos. Proponē lūgt ziņojumu no toreizējās pagaidu draudzes padomes, kam bija biedrības uzdevums draudzi izveidot. A. Klinklavs interesējas, kā notikušas draudzes padomes vēlēšanas. E. Mazutis paskaidro, ka formālas vēlēšanas nav notikušas. A. Klinklavs proponē, lai kāda persona, kas piedalījusies draudzes organizēšanā, sniegtu rakstveida paskaidrojumus. Valde vienojas lūgt I. Drupala kungu sniegt minēto ziņojumu, pievienojot arī attiecīgo sarakstīšanos. J. Dauksts ierosina, valdei pieņemot, trimdas kronikai ievākt ziņas arī no citas Montrealā eksistējošās latviešu draudzes, proti, Montrealas Latviešu katoļu draudzes. - A. Klinklavs uzskata, ka biedrība ies savu ceļu sprasto mērķu sasniegšanai un ka vērā ņemama tikai tāda opozīcija, kas neatraujas no sabiedriskā darba, bet kritiku veic atklāti, ja vajadzīgs pilnsapulcē, nevis aizmuguriski izplatot baumas.

K. Lazdiņš ziņo, ka pienākusi vēstule no Jāņa Kalniņa. Seko nolasītās vēstules iztirzājums Nolemj atbildes rakstā izteikt prieku par Jāņa Kalniņa gatavību uzņemties biedrības korā dirigenta pienākumus un norādīt, ka biedrība picliks visas iespējamās pūles materiālās bāzes atrašanai Montrealā. Valde lūdz K. Lazdiņu informēt par apstākļiem kāda algota darba atrašanai Jānim Kalniņam, rūpējoties par ar šo jautājumu radušos izdevumu sarakstu. A. Klinklavs aicina visus valdes locekļus nākt talkā, lai biedrība iegūtu tik spējīgu mūziķi.

Dažādos jautājumos K. Lazdiņš ziņo, ka konsuls Bērziņš bijis spiests pēkšņi aizbraukt, tāpēc arī kopsēde ar viņu uz nenoteiktu laiku atlikta. - R. Veckalniņš ierosina bibliotēkas paplašināšanu ar lasāmgaldū. Konkrēti aicina noīrēt kādu dzīvokli biedrības vajadzībām. Atbalsta M. Ikvilds, ierosinot īrēt māju kā ekonomiski izdevīgāku. Valde lemj šai lietā locekļiem informēties līdz nākamajai valdes sēdei, sevišķi uzdodot šo lietu kārtot M. Ikvildam. - A. Kriekis ierosina paplašināt ar piektdienām biedrības dežūras, ko valde pieņem. Pieņem arī viņa proponētās instrukcijas dežurantiem. Pirmo dežūru noliek 31. janv., kad dežurēt uzņemas V. Hartmanis.

Sēdi slēdz pulksten 19.30.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 5.

1950. gada 30. janvārī notiekošo valdes sēdi biedrības biroja telpās atklāj pulksten 19.15 valdes priekšsēdētājs K. Lazdiņš, klātesot visiem valdes locekļiem un Ziņotāja redaktoram.

Pieņem sēdes darba kārtību:

1. Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
2. Draudzes priekšnieka raksts,
3. Ziņojums par 26. janv. izrikojumu,

4. Dažādi priekšlikumi un jautājumi.

Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu.

V. Hartmanis nolasa Ev. lut. draudzes priekšnieka atteikumu kopsēdei. - Valde, izsakot nožēlu par noraidījumu kopīgi apspriesties, pieņem minēto rakstu zināšanai.

E. Mazutis, sniedzot vispārīgu pārskatu par 26. janvāra sarīkojumu, kas attaisnojis sevi kā mākslinieciski, tā arī sabiedriski, izsaka pateicību R. Veckalniņam par Latvijas De Jure dienas atzīmējumu un M. Ikvildam par viesmīlību dziedonim J. Niedram, kā arī pateicas citiem, kas sekmējuši sarīkojuma izdošanos. - A. Kriekis sniedz saimniecisko pārskatu, no kuŗa redzams, ka ienākumi ir bijuši \$ 151.85. Nolasītos izdevumus valde atzīst kā lietderīgi izlietotus un pieņem zināšanai atlikumu \$ 25.-. R. Veckalniņš ierosina no minētā atlikuma daļu ziedot Grūtdieņu fondam. A. Kriekis aizrāda, ka kases stāvoklis nav visai iepriecinošs, bet liek priekšā pabalstīt Monrealas slimnīcā atrodošos slimo tautieti A. Juškānu. Valde nolemj nosūtīt Daugavas Vanagiem 2 tauku pakas kopsumā par \$ 10. un A. Juškanam neatmaksājumu pabalstu \$ 5.-. Piekrit E. Mazuša priekšlikumam no kārtējā mēnesī rīkojuma atlikuma piešķirt \$ 5 grāmatu iegādei biedrības bibliotēkai.

Dažādos jautājumos K. Lazdiņš lūdz valdi pilnvarot personas noguldījuma izpēšanai Toronto bankā. Valde vienojas par paraksta tiesībām priekšniekam, sekretāram un kasierim. Konkrēti jāparaksta K. Lazdiņam, A. Kriķim un V. Hartmanim, visiem trim parakstoties. - A. Klinklavs ziņo, ka par arķibiskapa pārstāvja māc. Skrodeļa apmeklējumu Montrealas Ziņotājs nevarēs sniegt plašāku informāciju, ne arī ielūgumu piedalīties slēgtajā vakarā. Noslaidrojas, ka MLPB kā latviešu sabiedrības reprezentante Montrealā attiecībā uz arķibiskapa, mūsu garīgā vadītāja, pārstāvja viesošanos ir pilnīgi ignorēta no draudzes vadības. Lūdz E. Mazuti kā arī draudzes padomes locekli referēt par notikušo apmeklējumu. E. Mazutis uzsver māc. Skrodeļa sirsnīgo sagaidīšanu Montrealas tautiešos, kupli apmeklēto dievkalpojumu un māc. Skrodeļa stiprinātāju sprediķi ar uzsverumiem: saprašanas, pagātnes kļūdu nemeklēšanu un neviena neatstumšanu malā. - K. Lazdiņš ziņo, ka māc. Skrodelis ir aicinājis viesošanos laikā viņu pie sevis kā MLPB priekšnieku un viņam ir bijusi izdevība izteikt biedrības apsveikumu, ka arī iemeslus nepiedalīšanai rīkotajā vakarā. - A. Klinklavs uzsver, ka Ziņotājs ir arvien bijis māc. Gaudiņa ricībā, respektīvi pieejams draudzes ziņu ievietošanai, bet informāciju arvien nācies grūti iegūt. Ar pēdējiem notikumiem uzskata, ka draudzes vadība ignorē latviešu sabiedrības Montrealā reprezentantu un nekādā ziņā neatbalsta kopdarbību. - Valde lemj šādu rīcību atzīmēt Ziņotājā un vienojas par tekstu. - K. Lazdiņš ziņo par sarunu ar vicekonsulu Bērziņu. Sarunā skarts arī Montrealas konsula jautājums. Diemžēl, vicekonsuls Bērziņš nav varējis neko tuvāk noskaidrot, jo ģenerālkonsuls nav viņu pieņēmis. - Lemj nosūtīt informatīvu rakstu sūtnim Zariņam.

R. Veckalniņš paceļ adrešu izdošanas kārtību dežurantiem. Referē par sarunu ar A. Klinklavu, kas uzskatījis, ka Ziņotājā ricībā esošā adrešu grāmata nav bez sevišķa valdes lēmuma izsniedzama biedrības dežurantiem. R. Veckalniņš saskata A. Klinklava ricībā neuzticības izteikšanu valdes locekļiem un lūdz paskaidrot izteicienu "pašreizējā situācija". A. Kriekis ierosina Ziņotāja redaktoram paskaidrot adrešu grāmatas rašanos. A. Klinklavs atzīmē, ka viņam, uzņemoties Ziņotāja vadību, biedrības ricībā nav bijis nekāds nozīmīgs saraksts par Montrealā esošiem tautiešiem. Uz paša iniciatīvi sācis kopot adreses, kas, ievērojot dažu tautiešu nevēlēšanos dot ziņas par sevi, prasījis daudz laika un pūļu. Arī daudzas adreses saņemtas tikai uz personīga goda vārda pamata, ka netiks nevienam

izdotas. Atzīmē, ka noraidot tūlītēju adrešu grāmatas izsniegšanu biedrības dežurantiem, nav vēlējies izteikt neuzticību atsevišķiem valdes locekļiem, bet vadījies no lietiskības. "Pašreizējā situācija" attiecas uz dažu personu atkārtotiem mēģinājumiem iegūt adrešu komplektu un to izmantot saimniecisku priekšrocību iegūšanai. Ir ar mieru izsniegt adrešu grāmatu, ja tiek dotas attiecīgas garantijas. - M. Ikvilds ziņo, ka parallelisma dēļ biedrības kartotēkas kopošana nav veikusies. - A. Kriekis uzsver, ka pastāv valdes lēmums adrešu kopumu atbildīgā persona nevienam tālāk izsniegt nedrīkst. Sekotājās debatēs izvirzas 2 prepozīcijas: R. Veckalniņa - adreses nemaz neizsniegt arī atsevišķiem pieprasītājiem, uzskatot, ka biedrības ricībā nav adrešu saraksta, un E. Mazuša - izsniegt uz pieprasījumu, iepriekš sazinoties ar minēto tautieti un atstājot, ievērojot A. Klinklava minētos iemeslus, adrešu grāmatu tikai Ziņotāja redaktoram. Balsojot par R. Veckalniņa priekšlikumu tiek nodota 1 balss, bet par E. Mazuša - 6. Pieņem E. Mazuša prepozīciju. - M. Ikvilds ziņo par ievadītām sarunām telpu atrašanai. - Tiek sadalītas dežūru dienas febr. mēnesim. - Debates izceļas sakarā ar R. Veckalniņa ierosinājumu sīki ziņot presē par biedrības izdevumiem. J. Dauksts ierosina atzīmēt tikai lielākus izdevumus. R. Veckalniņš atzīst, ka, publicējot sīku biedrības darbību Ziņotājā, varētu novērst baumas. Konkrēti liek priekšā publicēt katru lielāku izdevumu par \$ 10. A. Klinklavs, atzīstot vispārējās darbības publicēšanas nepieciešamību, aizrāda uz neērtām situācijām, kas varētu rasties strikti publicējot visus izdevumus, piem., mākslinieku honorārus, kas dažos gadījumos nesasniedz tehnisko darbinieku atlīdzību. - Balsojot par R. Veckalniņa priekšlikumu, nodota 1 balss, par J. Dauksta - 6. Pieņem J. Dauksta ierosinājumu publicēt tikai lielākus izdevumus.

Sēdi slēdz pulksten 22.30.

K. Lazdiņš (nav paraksta) valdes priekšsēdētājs. V. Hartmanis, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 6.

Sēdi, kuŗā piedalās K. Lazdiņš, A. Kriekis, V. Hartmanis, E. Mazutis, R. Veckalniņš un J. Dauksts, 1950. gada 13. februārī, pulksten 19.30 biedrības telpās atklāj valdes priekšsēdētājs K. Lazdiņš. - Vienojas par darba kārtību:

1. Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
2. Kalpaka dienas sarīkojums,
- 3) Informācijas sapulces sasaukšana,
4. Dažādi priekšlikumi un jautājumi.

Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu. - E. Mazutis konstatē, ka Ziņotājā nav ievietots kā ir izlietots februāra mēneša izrikojuma atlikums.

E. Mazutis ziņo par marta mēnesī paredzēto Kalpaka dienas sarīkojumu: domāts vēsturisks izdevums ar mūzikāliem iespaidumiem. - Vienojas dienas rīkotājos pieaicināt arī draudzes pārstāvjus un noteic ieejas maksu pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot no 50 centiem. R. Veckalniņš ierosina sasaukt vispārēju Montrealā dzīvojošo latviešu informācijas sapulci, lai dzirdētu domas par biedrības darbību un nepieciešamību būt vienotiem. Iepriekš Ziņotājā būtu sīki jāinformē par sapulces vajadzību un darba kārtību. - Valde nepieņem konkrētu lēmumu, noliekot jautājuma izšķiršanu 210. febr. sēdē.

Dažādos jautājumos E. Mazutis ziņo par Karlsona kundzes ierosinājumu rīkot koncertu. Valde principā piekrit uz parastajiem noteikumiem, proti, 10% skaidra atlikuma. V. Hartmanis dara zināmu Ziņotāja redaktora aicinājumu iesūtīt rakstus Ziņotājam, jo tā sekmīgai darbībai nepieciešama arī katra valdes locekļa līdzdarbība.

Sēdi slēdz pulksten 21.30.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 7.

1950. gada 15. februārī notiekošo sēdi, kurā piedalās visi valdes locekļi un Ziņotāja redaktors, pulksten 19.30 atklāj K. Lazdiņš. - Pieņem darba kārtību:

1. Iepr. sēdes protokola pieņemšana,
2. Kalpaka dienas sarīkojums,
3. KLNA Aprūpes fonda raksts,
4. Dažādi priekšlikumi un jautājumi.

Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu. - A. Klinklavs paskaidro tehnisko kļūdu sakarā ar neievietoto rakstu, kas tiks ievietots nākamajā numurā.

Kalpaka vakara papildinājumā M. Ikvilds liek priekšā aicināt māc. Lūsi un konsulu Brysonu. Sekotājās debatēs izrit bažas par eventuāliem saasinājumiem aicinot māc. Lūsi un M. Ikvilds lietišķības dēļ savu priekšlikumu atsauc. - Valde lemj aicināt māc. Lūsi un konsulu Brysonu citā piemērotā gadījumā.

Apspiež fonda lietveža I. Andrejsona rakstu par biroja pārcelšanu uz Montrealu. - M. Ikvilds liek priekšā fonda darbību tādā gadījumā pakļaut MLPB revīzijai, lai nodrošinātu fonda darbību sakarā ar biedru norādījumiem un vēlēšanām. - A. Kriekis ierosina panākt labas attiecības ar minēto fondu, lai nodrošinātu labu sadarbību. - Valde lemj piekrist fonda lietveža vēlēšanai piedalīties kādā no tuvākajām MLPB valdes sēdēm Montrealā.

Uz notiekamo Kalpaka vakaru valde aicinās Montrealā esošos lāčplēšus ar goda kartēm.

K. Lazdiņš ziņo par ielūgumu Igaunijas valsts svētkos 24. februārī. Valde deleģē K. Lazdiņu un R. Veckalniņu.

V. Hartmanis nolasa I. Drupala kunga uzrakstīto lut. draudzes dibināšanos Montrealā.

A. Klinklavs ziņo, ka nepieciešama aktivitāte arī no valdes locekļu puses, lai sekmētu Ziņotāja darbību. Saskaņā iespējamu izdevuma apstāšanos, trūkstot iesūtītiem rakstiem.

M. Ikvilds ierosina nākamajā sēdē steidzīgi iepemt kādu stāvokli KLNA vēlēšanās.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 8.

1950. gada 2. marta paplašinātā valdes sēdē piedalās: K. Lazdiņš, A. Kriekis, E. Mazutis, A. Klinklavs, M. Ikvilds, J. Dauksts, V. Hartmanis un Nama komisijas locekļi N. Zoldners, V. Kraulis un R. Karlsons. - Sēdes darba kārtībā Nama komisijas ziņojums.

Nama komisijas priekšsēdētājs N. Zoldners ziņo, kas darīts, lai iegūtu telpas latviešu sabiedrībai Montrealā. Uzsvē, kā priekšnoteikumu zināmu finansiālu plānu, jo latviešiem Montrealā nav jau esošs pietiekami stiprs finansiāls institūts. - Paredzētais finansiālais plāns domāts plašāko tautiešu aprindu ieinteresēšanai, tiks nodibināts pie MLPB, bet darbosies kā neatkarīgs institūts, jo tā pamatprincips būs - tiesība līdzrunāt proporcionāli ieguldītam kapitālam. - Seko sīks projekta lasījums pēc punktiem (skat. iesniegumu). Pēc īsām debatēm projekts tiek atzīts par pieņemamu un, izsakot pateicību Nama komisijai par sekmīgi veikto darbu, lūdz nākt klajā ar tiešu uzsaukumu tautiešu plašākām aprindām.

Turpinoties slēgtai valdes sēdei, tās locekļi apmainās ar savstarpēju informāciju. - Pēc M. Ikvilda ierosinājuma, lai sekmētu vienu no nozīmīgākajām latviešu trimdas organizācijām, nolemj dibināt Daugavas Vanagu nodaļu Montrealā. Priekšdarbus un formēšanu uzņemas M. Ik-

vilds. Nolemj arī stāties sakaros ar Daugavas Vanagu Centrālās valdes priekšsēdi. - Ievērojot tiešā kontakta nozīmi ar mūsu oficiālajiem pārstāvjiem, lemj aicināt uz Montrealu sūtni Feldmani. - Pieņem zināšanai A. Klinklava iesniegumu par atlūgšanos no Ziņotāja redaktora pienākumiem. Valde, ievērojot pašreizējo situāciju, lūdz A. Klinklavu, pēdējam piekritot, izpildīt redaktora pienākumus līdz turpmākam.

Sēdi slēdz pulksten 21.30.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 9.

1950. gada 16. martā notiekošā valdes sēdē paredzēta sekotāja dienas kārtība:

- Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
 - Pabalsta jautājums tautietim Kļaviņam,
 - Bēru fonda jautājums,
 - Ziņojums par pulkv. Kalpaka piemiņas sarīkojumu,
 - Dažādi jautājumi un priekšlikumi.
- Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu.

K. Lazdiņš ziņo par Andersona jaunkundzes izteiktu lūgumu palīdzēt grūti slimajam tautietim Kļaviņam. Valde vienojas izniegt neatmaksājamu 25 dolāru lielu pabalstu.

Debates izceļas jautājumā par Bēru fonda organizēšanu. Lemj šo jautājumu apstrādāt Veckalniņam, Ikvildam un Hartmanim.

Pulkveža Kalpaka piemiņas sarīkojumu E. Mazutis raksturo kā neattaisnojušu savās cerībās apmeklētāju ziņā. Konstatē draudīgu vienaldzību nacionālā jautājumā. Vakara ieņēmumi \$ 48, izdevumi \$ 16.73. Atlikums \$ 31.27, kas pēc iepriekšējās vienošanās jādala ar draudzi.

K. Lazdiņš proponē reprezentācijas koncerta rīkošanu Montrealā ar J. Kalniņu kā izpildītāju. Valde piekrit un koncerta sarīkošanu uzdod K. Lazdiņam, E. Mazutim un A. Kriekim.

Ziņotāja redaktors atgādina, ka bez iesūtītiem manuskriptiem Ziņotājs nevar iznākt. Kā iesūtīšanas termiņu min 18. martu.

K. Lazdiņš, valdes priekšsēdētājs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 10.

1950. gada 26. martā notiekošo paplašināto valdes sēdi, kurā bez valdes locekļiem piedalās Nama Fonda komisijas locekļi, atklāj pulksten 20 K. Lazdiņš.

Darba kārtība:

- Uzsaukuma pieņemšana,
- Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Nama Fonda komisijas izstrādāto uzsaukumu tautiešiem nolasa N. Zoldners. Seko apspriešana pēc paragrafiem un ar nedaudz grozījumiem un papildinājumiem nodod Ziņotāja redaktoram publikācijai.

Seko slēgta valdes sēde, klātesot Karlsona kungam, kas dziedātājas L. Karlsones kundzes uzdevumā pateicas MLPB par atbalstu koncerta sarīkojumā. Valde lūdz nodot pateicību Karlsona kundzei par vērtīgo koncertu. - Seko norēķinu akceptēšana par minēto sarīkojumu, kas gan nav materiālus panākumus nesis - skaidrs atlikums \$ 8. Biedrība no paredzētiem 25% no skaidrā atlikuma atsakās.

Turpinās valdes sēde, klātesot tikai valdes locekļiem. Lemj rīkot nākamo sarīkojumu 27. aprīlī. Telpas sagādāt apņemas A. Kriekis. - A. Klinklavs ziņo par nesen Montrealā ieradušos prof. Kokina gatavību lasīt referātu. Valde piekrit referātam un līdz nākamajai valdes sēdei izstrādās tematus. Tālāk apsveic A. Klinklava paziņojumu, ka deju konsultante Zaiga Lepne uzņēmusies vadīt tautisko deju

ansambli Montrealā. - A. Kriekis panācis vienošanos ar sportistu Jirgenu par latviešu sportistu organizēšanu Montrealā. Valde apsveic. - Bēru fonda jautājuma komisija nāk ar atzinumu, ka pašreizējos apstākļos nokavēto nebūtu vēlams mēģināt atgūt. - A. Kriekis ziņo par nodoto naudas pabalstu tautietim Kļaviņam, kas izsacījis sirsniņu pateicību, bet konstatējis, ka Andersona jaunkundze ir lūgusi pabalstu bez viņa akcepta. - Ziņotāja redaktors A. Klinklavs paziņo savu aiziešanu no redaktora amata ar nākamā numuru. - K. Lazdiņš, slēdzot valdes sēdi, lūdz nākamā sēdē nākt ar konkrētiem priekšlikumiem šai lietā.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētāja v. i. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 11.

1950. gada 7. aprīlī notiekošo valdes sēdi atklāj pulksten 19.30 valdes priekšsēdētāja vietā R. Veckalniņš, klāt esot M. Ikvildam, J. Daukstam, E. Mazutim, A. Caunitim un V. Hartmanim. - Vienojas par darba kārtību:

1. Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
2. Pārmaiņas valdes sastāvā,
3. Turpmākā darbība,
4. Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Pieņem nolasīto iepriekšējās sēdes protokolu.

Sekretārs nolasa valdes priekšsēdētāja Lazdiņa un kasiēra Krieka atteikšanās rakstus un ziņo, ka uz sēdi ir uzaicinājis pilnsapulces ievēlēto kandidātu A. Cauniti, kas arī sēdē piedalās kā pilntiesīgs valdes loceklis. - Valde, noklausoties atteikšanās rakstus, ar izbrīnu konstatē, ka minētie valdes locekļi par savu aiziešanu vispirms ir informējuši presi un tikai pēc tam to ir darījuši zināmu valdei. Valde izsaka nožēlu par šādu rīcību.

Apspriežot biedrības turpmāko darbību, tiek atzīta visu Montrealas latviešu informācijas sapulces sasaukšanas nepieciešamība, kurā valde nāktu ar savu ziņojumu par stāvokli latviešu sabiedrībā Montrealā. Nolemj sapulci sasaukt 20. aprīlī, kam sekotu paredzētā kārtībā izsludinātas valdes priekšsēdētāja un, pēc valdes locekļu vienprātīga atzinuma, arī jaunas valdes locekļu vēlēšanās. - Steidzīgu nokārtojumu prasa Ziņotāja lieta. Pēc pārrunām, valde vienojās lūgt A. Spurmaņa kungu uzņemties redaktora pienākumus, uzdodot R. Veckalniņam nodot valdes aicinājumu. - Kasiēra pienākumus līdz turpmākam uzņemas J. Dauksts. - Uzdod sekretāram nosūtīt aicinājumus kases un dokumentu nodošanai A. Kriekim un adrešu kartotēkas un Ziņotāja arhīva nodošanai A. Klinklavam.

Dažādos jautājumos sekretārs ziņo par Jāņa Kalniņa rakstu sakarā ar viņa koncertu. Lemj atbildē vispirms informēties par honorāriem. - Attiecībā uz KLNA prasījumu paziņot biedru skaitu un adreses, lemj paziņot tikai skaitu, ievērojot, ka MLPB ieiet KLNA kā vienība.

Sēdi slēdz pulksten 21, iepriekš vienojoties par nākamā sēdi 17. aprīlī.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētāja biedrs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu Biedrības valdes sēdes protokols Nr. 12.

1950. gada 17. aprīlī notiekošā valdes sēdē bez valdes locekļiem piedalās arī jaunais Ziņotāja redaktors A. Spurmanis. - Sēdi atklājot pulksten 19.30 R. Veckalniņam, vienojās par darba kārtību:

1. Iepriekšējās sēdes protokola pieņemšana,
2. Ziņotāja darbība,
3. Informācijas sapulce,
4. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.

Iepriekšējās sēdes protokolu Nr. 11 pieņem ar labojumu: ...valde vienojās lūgt Spurmaņa kungu uzņemties Zi-

ņotāja redaktora pienākumus. Valde apsveic A. Spurmaņa kungu sakarā ar Ziņotāja redaktora pienākumu uzņemšanos. A. Spurmanis pateicas un lūdz valdes atbalstu Ziņotāja veidošanā. Tālāk kārtā tehniskos jautājumus ar Ziņotāja izdošanu. Lemj ievietot Marisa Vētras rakstu par KLNA darbību Ziņotāja ar atzīmi par Vētras lūgumu ievietot. Lai veicinātu abonēšanas maksu kārtošānu, turpmāk Ziņotāju piesūtiš tikai tiem, kas būs nokārtojuši abonēšanas maksu - tiks ievietots paziņojums, ka pēc 2 numuru piesūtišanas nesamaksātājus svītros no abonentu saraksta.

Paredzētā informācijas sapulce 20. aprīlī nevar notikt izziņošanas grūtību dēļ. Lemj sasaukt 4. maijā un izziņot nekavējoties. Vienojas par informācijas sniedzējiem no valdes puses - E. Mazuti un R. Veckalniņu. Dažādos jautājumos apspriež deju vakara sarīkošanu 27. aprīlī, Ungāru klubā. Par atspirdzinājumu pusi R. Veckalniņa kungs uzņemas lūgt biedrības dāmas pēc iepriekšējā parauga sarīkot atspirdzinājumu galdu. Nosaka ieejas maksu biedriem 50 un nebiedriem 75 c. Lemj atzīmēt 11. maijā Mātes dienu. Sēdi slēdz 20.30.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētāja biedrs. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 13.

Valdes sēdi 1950. gada 24. aprīlī, piedaloties visiem valdes locekļiem un Ziņotāja redaktoram, pulksten 19.30 atklāj priekšsēdētāja biedrs Veckalniņš. Darba kārtībā uzņem:

1. Delegātu sanāksme KLNA,
2. Biedrības apkārtraksts,
4. Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Valde, noklausoties nolasītās delegātu instrukcijas, vēl nevar vienoties par Montrealai paredzētiem 3 delegātiem un šo jautājumu kārtot atstāj nākamai sēdei.

Ziņotāja redaktors A. Spurmanis lūdz instrukcijas sakarā ar apkārtrakstu. Lemj ievietot paziņojumus par informācijas sapulci 4. maijā un deju vakaru 27. aprīlī, kā arī paziņojumu par maiņām biedrības vadītājās personās, un paziņojumus par pilnsapulces sasaukšanu 24. maijā.

Debates izceļas sakarā ar Mātes dienas sarīkojumu: atzīstot dienas svarīgumu, paceļas dibināts jautājums par izrikojumu biežumu. Lemj rīkoties pēc apstākļiem atkarībā no telpu lavēlīga atrisinājuma.

Dažādos jautājumos sekretārs nolasa Daugavas Vanaugu centrālās valdes akceptu nodaļas dibināšanai Montrealā. Nodaļas organizēšana tiek uzdota M. Ikvildam. V. Hartmanis ziņo, ka pārņēmis no agrākā Ziņotāja redaktora A. Klinklava kunga adrešu sarakstu, sastāvošu no 445 adresēm, ko pēc valdes norādījuma ir nodevis Ziņotāja redaktoram A. Spurmaņa kungam pārzināšanai līdzšinējā kārtībā. - J. Dauksts ziņo par kases un dokumentu pārņemšanu no A. Krieka kunga.

Sēdi slēdz pulksten 21.30.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētājs, **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealas Latviešu palīdzības biedrības valdes sēdes protokols Nr. 14.

1950. gada 2. maija valdes sēde notiek Fort ielā 1414. Sēdi pulksten 20 atklāj priekšsēdētāja biedrs R. Veckalniņš. Darba kārtībā uzņem:

1. Iepriekšējo sēžu protokolu pieņemšana,
2. Delegātu izraudzīšana KLNA sanāksmei,
3. Informācijas sapulce,
4. Dažādi jautājumi un priekšlikumi.

Pēc 12. un 13. sēžu protokolu nolasīšanas tos pieņem ar labojumiem.

Pēc ilgākām pārrunām KLNA sanāksmes delegātu izraudzīšanā vienojas šo jautājumu atrisināt sekotājā informācijas sapulcē. Ja tas neveiktos, tad delegētu valdes locekli M. Ikvildu vienu.

Apspriež informācijas sapulces norisi un vienojas par darba kārtību: Valdes ziņojumi, Nama fonda jautājums un dažādi priekšlikumi un jautājumi. - Lemj, ka valdes darbību un uzskatus sapulcē paudis A. Caunītis un E. Mazutis.

Dažādos jautājumos noskaidro paredzētā 28. aprīļa sarīkojuma nenotikšanu - telpu izīrētāju nekorektas rīcības dēļ. E. Mazutis paskaidro, ka eventuēli sarīkojumam Mātes dienas aktam nav dabūjamas telpas, kamdēļ jāapmierinās ar dienas nozīmīguma atzīmēšanu baznīcā.

J. Dauksts sniedz, uz valdes locekļu vēlēšanos, pārskatu par izdevumiem tekošā semestrī. Pārrunas par turpmākajiem sarīkojumiem. Nāk ierosinājums laikus padomāt par latviskas Jāņu dienas sarīkošanu.

Sēdi slēdz pulksten 21.30.

R. Veckalniņš, valdes priekšsēdētāja vietā. **V. Hartmanis**, sekretārs.

Montrealā, 1950. g. 24. maijā

Montrealas Latviešu Palīdzības Biedrības pilnsapulces protokols.

Sapulci, kuŗa notiek YMCA telpās, 183 St. Catherine St. East, plkst. 8os vakarā atklāj līdzšinējais biedrības priekšsēdētāja v. i. R. Veckalniņš.

Par sapulces vadītāju vienbalsīgi ievēl R. Karlsonu. Ar pozitīvu balsu vairākumu par sekretāri ievēl I. Verpeli un par balsu skaitītājiem V. Veckalniņu un V. Zviedri.

Tiek uzstādīta šāda dienas kārtība:

1. Biedrības priekšnieka vēlēšanas,
2. Valdes vēlēšanas,
3. Revīzijas komisijas vēlēšanas,
4. Dažādi jautājumi.

V. Kraulis ierosina ziņojumus un ierosinājumus sniegt pirms vēlēšanām, kā arī dienas kārtību papildināt ar M. Ikvilda ziņojumu par KLNA sapulci Toronto. Arch. A. Klinklavs liek priekšā dienas kārtību papildināt ar valdes ziņojumiem. Tiek arī ierosināts dienas kārtībā ievest Revīzijas komisijas ziņojumu, uz ko atbild R. Veckalniņš, ka Revīzijas Komisijas ziņojums tika sniegts informācijas sapulcē 18. maijā, un A. Caunītis, ka tā kā biedrības gads vēl nav beidzies un šīs vēlēšanas ir ārkārtējas, Revīzijas Komisijas ziņojums atkrit. Pēc iesniegto priekšlikumu nobalsošanas sapulce pieņem sekošu dienas kārtību:

1. Priekšnieka vēlēšanas,
2. Valdes vēlēšanas,
3. Revīzijas komisijas vēlēšanas,
4. M. Ikvilda ziņojums par KLNA,
5. Dažādi jautājumi.

Sapulces vadītājs R. Karlsons tad uzrunā sapulci un raksturo iemeslus, kāpēc sabiedriskā dzīve Montrealā atslābusi, jo, ja Vācijā tautieši dzīvoja nometnēs kā nacionālas kultūras siltumnicā, un visi rosīgi darbojās sabiedriskajā laukā, tad tagad, brīvā pasaulē nonākušiem, visiem pirmā vietā ir personīgās intereses. Vēl nav prasību pēc sabiedriskās dzīves, bet tādas radīsies pēc pāris gadiem un tādēļ nedrīkstam darbu sabiedriskajā laukā pārtraukt un biedrībai ir jāpastāv, jo, biedrību likvidējot, mēs, Montrealas latviešu kolonija, izrakstītu sev garīgās nabadzības apliecību. Vadībai ir jābūt ļoti delikātai sabiedriskā dzīvi vadot un tautiešus pāraudzinot, un tos ievedot tautiskās sadzīves ceļos. Nav svarīgi, kā darbu izved, bet tā pamatideja un mērķi. Priekšnieks ir ne tikai biedrības dvēsele, bet arī latviešu kolonijas pārstāvis Kanadas sabiedrībā. No viņa nav jāgaida tik daudz tehnisku izdarību, kā latviskā

gara dzirkstele, un viņam par palīgiem ir jāvēl ļaudis, kam ir laiks tehniskā darba veikšanai.

No uzstādītajiem kandidātiem visi atsakās personīgas nevaļas, tā arī citu sabiedrisku pienākumu dēļ. Tādā gadījumā R. Veckalniņš savu atteikšanos atņem un atklātās vēlēšanās (3 atturas) tiek ievēlēts par biedrības priekšnieku līdz decembrim. Valdē ievēl: - E. Platupu - 32 balsis, A. Ķivlenieku - 32 balsis, O. Vindedzi - 31 balss, I. Verpeli - 29 balsis, V. Krauli - 27 balsis, Z. Svistupenko - 22 balsis. Kandidāte - V. Zviedris.

Revīzijas komisijā ievēl: - Miķelsonu, Sproģi un Raudu. Kandidātos - S. Opolnieks, K. Mauriņa.

Sapulces vadītājs nolasa Dāmu komitejas priekšnieces M. Kriekļa kundzes atteikšanos, kuŗu viņa motivē ar personīgu nevaļu. Jaunas priekšnieces vēlēšanas tiek uzticētas Dāmu komitejai.

Seko M. Ikvilda ziņojums par KLNA sapulci Toronto. Pēc tam tiek pārrunātas Nacionālās Apvienības vēlēšanas, kuŗas notiks jūnija mēnesī. Tiek nolemts nogaidīt, kamēr tiks saņemti tās statūti, un pēc visu materiālu savākšanas jaunā valde tad biedrību iepazīstinās ar stāvokli un tiks lemts, vai tur piedalīties, vai ne.

Sapulci ar īsu runu noslēdz R. Veckalniņš, pateicoties par viņam dāvāto uzticību un izsakot cerību, ka sabiedrība viņam neliels atbalstu turpmākajā darbā.

Sapulci slēdz 22.45.

R. Karlsons, sapulces vadītājs. **I. Verpele**, sekretāre.

CEĻŠ UZ KANADU

1947. gada 2. septembrī no Kanadas atbrauca jūniona (arodbiedrību) vīri un izsniedza anketas piepildīšanai braukt uz Kanadu dažādos darbos: mežu darbos, ogļu raktuvēs un drēbniekos. 3. septembra pilnsapulce notika nometnes zālē. Mans Pēteris un Pēteris Kupcis pieteicās drēbniekos. 30. septembrī paziņoja, ka jābrauc uz Kanadu. 1. oktobrī bija mutiskais skrīnings (pārbaude). 3. oktobrī atstājām Ķīles nometni. 6. oktobrī Pēterim bija amata pārbaude. 7./8. oktobrī - ārstu pārbaudes. 9. oktobrī - dokumentu kārtošana. 10. oktobrī mutiskais skrīnings un zīmogu uzspieda uz kartes braukšanai uz Kanadu. Pēdējā vēl bija acu un zobu pārbaude. Paldies Dievam, visām tikām cauri 23. oktobrī. Sagatavojamies braukšanai uz Wendorfu. Vakara aizgājām pie prāvesta K. Ruča atvadīties. Wendorfā nodzīvojam visu ziemu, gaidot uz kuģi braukšanai uz Kanadu. Tur nebija ko darīt. Nervozējām par braukšanu un ilgu gaidīšanu. Pa dienām staigājām apkārt, atvadoties no vācu zemes. Vakaros aizgājām uz kino vai spēlējām kartis, lasījām grāmatas, rakstījām vēstules saviem draugiem, kas vēl dzīvo vācu nometnēs, ka mēs jau ceļā uz Kanadu, tikai vēl gaidām kuģi.

Ziemas svētkus un Jauno gadu (1948.) pavadījām Wendorfā un bijām aizgājuši uz katoļu baznīcu. Visas pārējās dienas, nedēļas un mēneši aizgāja caur ārstu izmeklēšanu. No viena ārsta pie otra, mutiski skrīningi, dokumentu kārtošana līdz nesaprašānai. 15. martā nodevām bagāžu, pie konsula parakstījām lisi. 17. martā atstājām Vācijas krastus. Ar šo mūsu Vācijas dzīvīte beidzās.

Mēs braucām ar ļoti skaistu pasažieru kuģi **Marina Falkom**. Mums nebija jāstrādā ķēķī. Viss bija pimklasīgi: servetes, ēdieni un gultas aplātās. Marta mēnesis ir vētrains. Mūsu kuģi, kad iebraucām okeānā, mētāja uz visām pusēm. Es neslimoju nemaz ar jūras slimību, arī Pēteris neslimoja, tikai Veneranda vienu slimību dienu nejutās labi, bet arī neslimoja. Bet nabaga Kupcis kundze! - Vēl kuģis stāvēja krastā - kā tik viņa spēra kāju uz kuģi, tā tūlīt liekas gultā visas 11 dienas. Un es - paēdusi vakariņas, noliķu bērnu gulēt un gāju dancot. Tur bija skaistas zāles.

Viena lietuviete, meitene, no braucējiem spēlēja akordeonu, un, kas neslimoja, tie dancoja.

1948. gada 28. martā bija Lieldienu rīts. Iebraucām Halifaksas (Jaunskotijā) ostā. 29. martā, pirmdienā, mūsu Venerandai dzimšanas diena. No Halifaksas līdz Montrealai un caur Montrealu ar lielu autobusu iebraucām St. Paul nometnē. Tur mēs satikām Lazdiņa kungu, pirmo veco latvieti Kanadā.

31. martā ieradās Lazdiņa kungs un teica: "Jābūt gatiem braukšanai uz Montrealu, uz norādīto pagaidu dzīves vietu - 1158 Mountain St.. Pēcpusdienā Pēteris ar Lazdiņa kungu aizgāja uz viņa norādīto darba vietu. 1. aprīlī (Aprīļa joks) Pēteris iestājās darbā **Rand firmā** kā drēb-

nieks savā amatā. Tur viņam vakarā iedeva 5 dolārus. Arī uz kuģa braucot, mēs dabūjām katrs 8 dolārus no angļu apģādes dzīves iesākšanai Kanadā. Ar šo sākās mūsu dzīve Kanadā.

Pēc negaļa laika arī es iestājos strādāt **Rand firmā** pie vīriešu kreklu pletēšanas ar lielo tvaika mašīnu par 50 centiem stundā. Bijām bezgala priecīgi, kad dabūjām par savu darbu pirmos dolārus... Mani dzīves prieki, iebraucot Kanadā, ilgi nepastāvēja. Sāku slimot. Pirms ar gripu, augstu temperatūru, un vēlāk ar iekšējām un nepanesamām sāpēm... □

Anna Kreipāns

MUMS JĀPASTĀV!

Runa Montrealas Latviešu Biedrības 50 gadu pastāvēšanas svētkos.

Šī ir skaista un vēsturiska diena, kas mūs visus vieno savā patiesībā - proti, šajā zemē esam veidojuši savu latvisko sabiedrību apaļus piecdesmit gadus! Esam to darījuši gan pēc sava kopējā, gan individuālā modeļa, pieliekot savu domu un darbu, veidojot tās sabiedriskās celtnes, kas pastāvējušas un kuņām būs pastāvēt vēl daudzus gadus.

Pirms 50 gadiem mūsu sabiedrības sākumi bija pilni savstarpējas tuvības, jo latvietim vajadzēja citu latvieti, lai izmainītu vārdu latviešu mēlē, lai iekārtotos jaunajā dzīves vidē, kas bija sveša un neparasta. Bija jāsniedz palīdzīga roka. Un toreiz bija tādi cilvēki, kas to prata un kas nekaitrējās to darīt. Lai minam tikai dažus - Kārlī un Elfrīdu Lazdiņus, Nikolaju Dulpiņu un Mārtiņu Ikvildu. Protams, tur bija daudzi citi, bet visus tos šeit nav iespējams vārdā pieminēt. Citādi mēs šie klausītos vārdus un veikumus vairākas stundas, un to modernais cilvēks nevēlas. Tomēr - 50 gadi ir nozīmīgs cipars - divi pilnas paaudzes!

Kā kerāmiķim toreiz mūsu rokās bija māla pika - mūsu veidojamā nākotne. Daudziem bija pavisam skaidrs, ka mums ir vajadzīga sava latviskā sabiedrība, citi jau toreiz bija izšķīrušies, ka tie ieplūdis vietējā vidē un pazudis. Mēs cīnījāmies pret komūnismu ar sirdi un dvēseli, bet cerības, ka Latvija būs brīva un neatkarīga mūsu mūžā, bija niecīgas, jo pretinieks bija tik liels un varens, ka bez pasaules kaŗa to nepieieikt. Tā domājāmi. Un tie, kam latviskā sadzīve bija svarīga, par savu pirmo organizācijas modeli izvēlējās Latviešu biedrību, kā tas jau bija noticis atmodas laikmetā, kad Rīgas latviešu biedrība kļuva par latviešu Māmuļu! Un tā arī Montrealas Latviešu Palīdzības biedrība sākuma gados bija tāda jeb kā lietūs sargs visiem mūsu pasākumiem. Atļaujiet salīdzinājumu: 1948. gadā mums vajadzēja citu latviešu, mums bija tikai viena latviešu saime; kad 1991. gadā latviešiem bija jāstāv pie barikādēm, latviešu tauta Rīgā bija vienota, tā bija gatava darīt visu, kaut vai pastalām kājās! Un pēc tam, pavisam dabīga lieta, ceļi sāka dalīties. Ir Montrealas latviešu palīdzības biedrība, ir Latvijā šodien.

Šodien, Montrealas latviešu biedrības svētku dienā, mēs savās rokās un sirdīs turam visas Montrealas latviešu sabiedrības vēsturi, kuņā tik daudz lappušu, kuņās ierakstītie notikumi noteikti pārsteigtu vienu otru tā laika darbinieku, kuņš vairs nav mūsu vidū. Bet centieni un mērķi, kā toreiz, tā tagad ir tie paši - veidot savu sadzīves vidi, kuņā ir latviska un dzīvot spējīga. Rakstītā vēsture, kas pa daļai saglabājusies arhīvos, ir lieciniece. Un tad mums vēl ir atmiņas, kas bieži saistītas ar jūtām un pārdzīvojumiem, un tādēļ tajās ir dažādas bīdes, atkarībā no šo atmiņu teicēja. Šaubas, ka nespēsīm uzdevumu paveikt, bija arī toreiz, tāpat kā tagad. Lai tās pārvarētu, bija vajadzīgs cilvēks. Un cilvēku toreiz mums netrūka. Tiem bija idejas, tiem bija darba prieks, tiem bija drosmē. Un par to mēs visiem tiem sakām vissirsnīgāko paldies! Un svētku dienā pulcējušies cerēsim, ka šo īpašību netrūks arī mums!

MLB Ziņotājā esat lasījuši biedrības sākuma laika protokolus, kas savā vienkāršībā ziņo par aizgājušo laiku. Laiku, bez kuņā nav iedomājama Montrealas latviešu biedrības un līdz ar to visas Montrealas latviešu sabiedrības augšana un veidošanās. Tajos parādās tikai ļoti maz tā laika darbinieku vārdi, bet tie ir pieturas punkts un liecība, ka, lūk, tā bija. Un tiem mēs varam pievienot savu pieredzi un iztēles bagātību, lai saprastu, cik nozīmīgs bija šis laiks - tas veda mūs uz visdažādākām sabiedriskām vienībām - draudzēm, Daugavas vanagiem, kultūrālām un saimnieciskām, Latviešu centru, latviešu banku, jaunatnes - Ačkupu, jaunatnes dziesmu svētkiem, mūzikas nometnēm, latviešu dienām Pasaules izstādes laikā, Tērveti un daudz ko citu. Cik gan tur nav darbojušies latviešu no tiem 2000, kas vismaz uz laiku veidoja mūsu saimi Montrealā, un katra veikums, liels vai mazs, ir bijis nozīmīgs un vajadzīgs. Un it sevišķi Jūsu, kas esat šodien pulcējušies šajās Montrealas latviešu sabiedriskā centra telpās, kuņās vietu atradušas visas mūsu vienības, lai svinētu mūsu sabiedrības lielos svētkus. Centrs, tāpat kā biedrība sabiedrības sākuma gados, arīdzan ir mūsu vienotājs un stiprinātājs - Latviešu centrs, kuņā vietu atraduši visi! Un, ja Jūs paskataties vārdu plāksnē, kas rotā šīs celtnes kāpņu telpas sienu, tad visus šos cilvēkus Jūs savā laikā un vietā atradīsiet arī biedrības biedru sarakstos.

Dzīves sāls esot talanti un dažādība, ko mēs katrs kā indivīds varam dot savai sabiedrībai. Šajā ziņā varam būt vairāk kā gandarīti, ka montrealiešu saimē šādu talantu nav trūcis un tie darbojušies visdažādākās sabiedriskā darba laukos. Un to vidū ir dažādi milži un pavisam mazi rūķīši. Jūs jau viņus visus ziniet. Šodien mēs visus viņus godinām! Un tādi esat arī visi Jūs! Mēs dažkārt neapzināmies savu spēku, kuŗš mums arvien ir vajadzīgs, lai īstenotu to, kas iecerēts un kas darāms.

Šaubas nebija svešas pirmajiem darbiniekiem. Tās pazīstam arī šodien. Mēs sakām, ka nelaime nenāk brēkdama, tādēļ tai ir jābūt sagatavotiem. Sagatavoti nedienai bija mūsu pirmie darbinieki. Mēs šo sagatavotību ar laiku esam pamazām zaudējuši. Tā mums jāatgūst. Par to, šķiet, mēs esam vienis prātis. It sevišķi paaudžu maiņas brīdī, kad vadības posteņos nonāk cilvēki, kam ir cita pieredze, cita pieeja, cita degsme, cits pieejamais laiks, cita enerģija. Un šī maiņa mums ir jāatzīst un jādod uzticība jaunajiem darba darītājiem un jāvēl tiem sekmes visu paveikt iecietībā un ar atjautību.

Jaunu rūpju māls ir mūsu rokās - kā izdzīvosim, kā palīdzēsim tautai Latvijā. Izdzīvošanai māls ir, un tas būs jāveido. Kā man pirms pāris dienām teica kāds no mūsu vidējās paaudzes darbiniekiem - pienācis laiks atkal visu likt zem viena lietus sarga. Kāpēc viņš tā teica? Lūk, viņam nav vairs agrāko laiku aizspriedumu un viņš par visu spriež pēc šo laiku vajadzības. Tāpat kā Jūs to darījāt pirms 50 gadiem. Tāpat kā tas notiek Rīgas Māmuļā, kas atjaunota smēļ savu spēku pagātnes stiprumā. Arī mūsu biedrībai ir savs spēks - to Jūs esat apliecinājuši, nākdami uz tās gada svētkiem tik kuplā skaitā. Jūs savās sirdīs apzinaties, ka Montrealas latviešu sabiedrība nav iedomājama bez tās itin vispusīgās vēstures, kuŗā izceļas latviešu uzņēmība, taupība un darba prieks.

Kāda būs mūsu nākotne? Cik gadu desmitus vēl pastāvēsim? Vai otri piecdesmit būs vajadzīgi un iespējami? Kam nodosim tās sabiedriskās celtnes un vienības, kuŗas esam cēlušī un izveidojuši?

Nākotni varam paredzēt, bet ne gluži tādu, kāda tā izveidojas vēlāk. Cerības loloja ļaudis, kas četrdesmito gadu beigās nonāca Montrealā, dažādos liguma darbos kalpodami svešiem kungiem, lai izdzīvotu un veidotu jaunu dzīvi svešā zemē. Izkalpoja, izdzīvoja un izveidoja savas mazās Latvijas svešumā. Un ja vairumam cilvēku ar to pietiek, latviešiem bija citādi, bija jāveido sava sabiedrība savā zīmē, savā kultūrā. Un to darījām. Panākumi neizpalika. Un tad sākām dalīties, tāpat kā ļaudis to dara šodienas Latvijā. Citiem vārdiem, nekas jauns un neparasts! Sakām, ka latviešiem Latvijā vajadzētu darīt tā un tā, bet kā ir ar mums? Vai kāds mums var pateikt, kā jākārto mūsu lietas? Dzīvojam laikmetā, kuŗā tik daudz pārmaiņu, tik daudz asuma, neiecietības. Informācijas eksplozijā spējam apgūt daudz, bet ne tuvu tik daudz, kā mēs vēlētos. Un šie mūsu personīgās intereses ņem virsroku. Sabiedrība it kā izplēn.

Pirmie iebraucēji no savaniecīgā ienākuma sabiedriskiem pasākumiem atvēlēja procentuāli lielu daļu izpeļņas un nežēlojās, ja no viņiem prasīja daudz. Izdzīvoja. Šodien mēs žēlojamies, ka mums mūsu sabiedrībai jādod tikai niecīga daļa no tā, ko veica mūsu saime pirms gadiem piecdesmit! Turklāt tad vēl nebija ietaupījumi, īpašumi un visi citi labumi, kas mums ir šodien. Atslēga guļ pavisam kur citur - mēs vairs neesam gatavi dot tik daudz! Esam kļuvuši kūtri un egocentriski. Ja nav tā, kā es to gribu, tad man nav jādara nekas. Un tā ir vieglāk, tā ir labāk. Šāda nostāja kaitinātu kādreizējos mūsu saimes locekļus, kas devušies citā pasaulē, bet varbūt arī ne, jo ar šo dzīves skolu viņi bija iepazīnušies.

Atpakaļ pie nākotnes jautājumiem.

Ja nu gribam palīdzēt Latvijai, kā mēs sakām, tad pamatlieta ir pavisam vienkārša - mums jāpastāv arī kā latviešu sabiedrībai šeit, Montrealā. Un ne tikai jāpastāv, bet tai jābūt stiprai, jāveidojas un jāpieskaņojas jaunajiem dzīves apstākļiem. Piemēram, agrāk nebija elektronikas, tagad ir. Agrāk bija jālieto rakstāmmašīnas un spalva, tagad vairs ne. Agrāk analfabets nespēja lasīt un rakstīt. Tagad analfabets ir arī tāds cilvēks, kas nespēj rīkoties ar elektroniskiem aparātiem un sazināšanās līdzekļiem. Pēdējie ir ļoti paplašinājuši mūsu redzes un darbības loku un tas mums ir jāizmanto. Varam priecāties, ka ne tikai jaunie, bet arī vecie te apgūst jaunas zināšanas un iespējas.

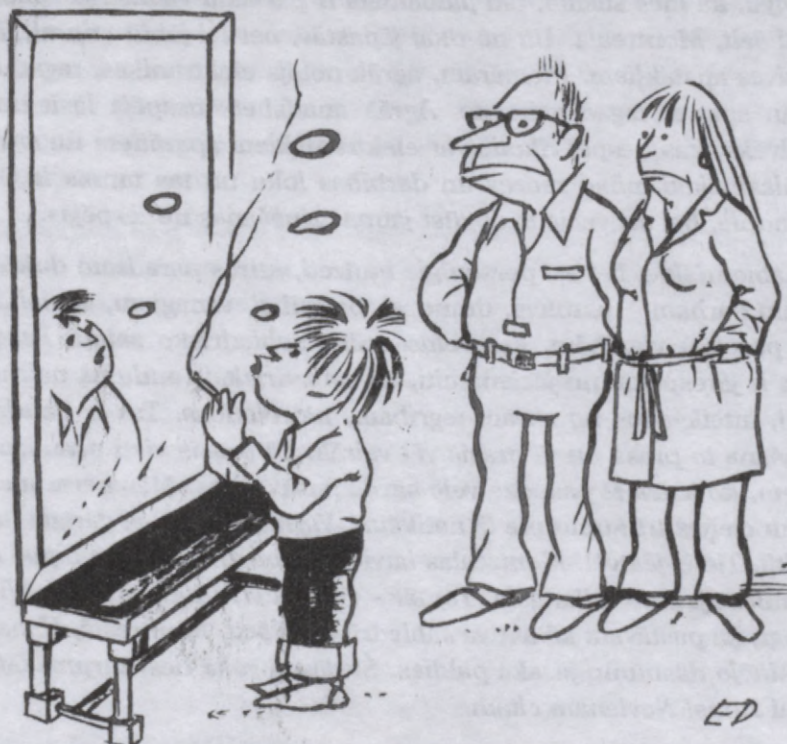
Mums vajadzīgi ne tikai sabiedriskie, bet arī personīgie budžeti, kuŗos paredzam dukātus nevis tikai graus mūsu sabiedriskam darbam - baznīcai, draudzei, biedrībai, vanagiem, skolai, kredītsabiedrībai, centram un visam pārējam vienībām, kas veido mūsu sabiedrisko saimi. Lai gan paši esam sev tuvāki, tomēr mums ir jārespektē un jāciena citi, lai sabiedriskais audums neizjuktu. Tas prasa uzdrīkstēšanos, izpratni, atteikšanos no savām iegribām, neiecietības. Tas ir daudz prasīts, bet mūsu nākotnes nodrošināšana to prasa un tā prasīs vēl vairāk. Tā prasīs visu paaudžu iesaistīšanu un iepazīšanos ar darbiem, ko katra šī paaudze veic savos pasākumos. Mēs nevaram atļauties dzīvot nošķirti. Ar žēlošanos un cieņas trūkumu pie tā netiksim. Vajadzīgi ne tikai garīgie un fiziskie spēki, bet arī monetārie līdzekļi. Tie ir jāatvēl. Montrealas latviešu sabiedrība arvien bijusi reti devīga visiem nopietniem pasākumiem jau no laika gala. Tomēr - viss Latvijai nav jānodod. Vismaz vēl ne šobrīd, jo ir vairāk kā svarīgi, ka pastāvam kā aktīva sabiedrība arī šeit, Montrealā, Kanadā, ārzmēs. Montrealiešiem par līdzšinējo dāsnumu jāsaņem paldies. Šī dāsnā roka tieši turpmākajos gados būs ļoti vajadzīga, un tā ir tikai Jums! Nevienam citam.

Paaudzes nāk un iet, plūst kā Gauja. Pie Igaunijas robežas Gaujā ieplūst jaunākā paaudze - bērni. Pa straumi uz leju, tajā rūdas un izglītojas jaunie talanti, atlasdami savu vietu mūsu sabiedriskās dzīves vidē, ko paši esam veidojuši vai arī esam atstājuši novārtā. Un tie, kas neatrod, vienkārši pazūd mūsu vietējā kanadiešu vai pasaules vidū. Bet savus jaunos esam dažkārt tik labi audzinājuši, ka tie nonāk pavisam latviskā vidē - mūsu atjaunotajā Latvijā. Spēj tur darboties, spēj tur veiksmīgi dzīvot. Tas ir sasniegums, ko lielāko tiesu paveikuši cilvēki paši. Tas ir sasniegums arī tāpēc, ka mums kā sabiedrībai ir bijis tas audums, kas dod iespēju tapt ieautiem latviskā dzīves ziņā. Šajā audumā mums ir jāieauž ikviens latvietis, kas to vēlas. Un Montrealā, tāpat arī visos citos latviešu centros plašajā pasaulē, vēl ilgu laiku būs cilvēki, kas gribēs būt latvieši, kas dzīvos un mīrs kā latvieši. Tiem ir vajadzīgas mūsu vienības, lai izdzīvotu nākotnē. Tādēļ mums tās ir jāuztur un arvien vēl jāveido.

Kāds prieks, ka mums ir mūsu latviešu skola. Bet cik no mums, blakus bērnu vecākiem, ir ar tās darbu un bērnu sejmā iepazinušies ārpus savas ģimenes loka? Vajadzētu, jo tikai tad tā īsti apzināsimies, ka mums ir nākotne. Un tā ir mūsu bērnos! Tiem būs vajadzīga mūsu veidotā vide, tā vismaz ceram. Un tiem būs jānodod viss tas, ko garajos gados esam sarūpējuši un arī jāsaņem pre-tim. Tad, kad šis centrs, vai tā vieta, kas varētu to atvietot, ja vajadzība rastos, vairs nebūs vajadzīgs, par tā nodošanu vietējai kvebekiešu sabiedrībai, lems tagadējie mūsu jaunie. Un viņi lems ci-tādākā uztverē, kā mēs to būsīm iedomājušies. Lems pēc savas uztveres, savas pieredzes. Mēs - vidējā paaudze un vecākā būsīm tad savu laiku aizvadījuši un Gaujas tecējumā būsīm nonākuši Rī-gas jūras līcī, lai noslēgtu savas dzīves gājumu.

Lai nu kā, bez talantiem, darba prieka, uzņēmības mēs apzināsimies, ka latvietis ir cilvēks, ar vi-siem tam piemītošām īpašībām. Un viena no tām ir spēja pasniegt roku, atvērt sirdis, veidot kā ke-rāmīķim mālu par kaut ko pastāvošu un daiļu. Mēs esam 50 gadus šādu garīgu un fizisku celtni uzcēluši. Šodienas jautājums ir, cik ilgi to spēsim un vai mums viss tas vēl ir vajadzīgs. - Ir vaja-dzīgs. Un ja ir, tad kā to darīsim kopējiem spēkiem zem viena lietūs sarga tā, lai vilks būtu paēdis un kaza paliktu dzīva. Ticībā un gara spēkā to darīsim. Tādēļ šodien lai sadodamies atkal rokās un vēlam viens otram labu mūsu Montrealas latviešu sabiedrības un mūsu organizāciju māmuļas - Montrealas latviešu biedrības - 50 gadu pastāvēšanas svētkos! Šī ir skaista un vēsturiska diena, kas aicina katru Montrealas latviešu sabiedrības locekli spirdzināties pie tiem latviešu tautas gara un sadzīves avotiem, kādi ir tikai latviešiem un Latvijai. Un kāds labums mums ir šodien - mums ir at-kal sava Latvija, kuŗai varam dzīvot, kuŗu varam apmeklēt, kuŗai varam strādāt. To darām, uzturot mūsu pašu sabiedrisko vidi un pasargājot to no sabiedrības drupināšanas lietūs ar kopēju lietūs sargu! Mūsu latviešu biedrībā un visās pārējās vienībās gaidīti ir itin visi, kam krūtīs pukst latviskā sirds! Lai Dievs mums palīdz uzturēt to, ko esam cēluši, ko vēlamies paturēt un veidot tālāk. Latvi-jas ceļš un latviešu kultūra ir mūsu. Mūsu tā būs arī nākotnē, kuŗa ir atkarīga no tā, ko darīsim un ko šajā darbā pienesīs tie, kas nāk un nāks pēc mums. No darba mums neizmukt, tādēļ būsīm tam sagatavoti un darīsim to atjautīgi un ar prieku, neatkarīgi no gadiem, kas guļ uz mūsu pleciem. Katram no mums kā cilvēkiem ir sava dzīves nasta. Kā latviešiem mums ir sava sabiedrība, tās uzturēšana ir mūsu uzdevums, gluži tāds pats, kā tiem, kas stāvēja pie tās šūpuļa četrdesmito gadu beigās.

Mārtiņš Štauers,
MLB priekšnieks.

"Redzi, puika visu
samācījies no Tevis!"

PĀRDOMAS LEDAINĀ KONTEKSTĀ

Ko tu domā?

Kā ir labāk?

Liekties, bet nelūzt?

Neliekties, bet lūzt?

Nu jā; vislabāk jau būtu
neliekties un nelūzt.

Bet, ja tas nav iespējami?

Un, acīmredzot, tā tas bija.

Šaubu nav; tas ir varonīgi, traģiski!

Neliekties, ciest, turēties cik nu var!

Un tad?

Nolūzt.

Ar lielu krakšķi.

Un tad?

Pilsētā brauc ar "čiperi" un nolūzušos sakapā.

Laukos tie paliek, kur lūzuši un pūst.

Ir jau labums kā no viena, tā otra.

Vēlāk tikai redzēsim, kā būs ar palikušo koku
daļu, arī, nenoliedzami, traģisko.

Priedes un egles savus zarus

zem ledus nastas noliec līdz zemei.

Daudzi bērzi arī.

Pat galotnes atspiež pret zemi.

Bet, citi nē.

Varbūt negribēja.

Varbūt nemācēja.

Varbūt tas bija zem viņu goda.

Tie turēja, cik varēja, un tad:
nolūza.

Nez' ko koki dara šādā gadījumā?

Sarīko piemīpas brīdi nolaustiem,

kurā spēlē Vāgneru?

Nodibina nolausto apvienību?

Izsludina mūžīgu traģiskās varonības atceri?

Sākumā jau būs daudz dalībnieku.

Bet, ar laiku?

Tagad, kad apstākļi sāk mainīties,
daži vēl joprojām ir salikuši.

Bet citi?

Jau iztaisnojušies;

Līdzšinējo nastu ar saules un jaunu vēju
palīdzību nokratījuši.

Un nolūzušie?

Māris Ķirsons

VECLATVIEŠU KAPIEM VISKONSINĀ 95 GADI

Ap 1800. gadu Viskonsinā sākās lielo mežu izmantošana un kokmateriālu apstrādāšana. Mežu darbi - ciršana un apstrādāšana piedāvāja labu izpeļņu. Tad 1871. gada 8. oktobrī Ziemeļviskonsinā izcēlās lieli ugunsgrēki. Pilnīgi nodega **Peshtigo** pilsētiņa, kurā dzīvoja lielākā daļa mežstrādnieku. Bojā gāja 1152 cilvēki un 350 pilnīgi pazuda, to skaitā 50 norvēģu ieceļotāji. Šis ugunsgrēks bija 5 reizes lielāks kā **Čikāgas ugunsgrēks**. Izdega turpat pusotra miljonu akru liela mežu platība.

Pirmie latvieši par Viskonsinu sāka interesēties jau 1897. gadā, kad no Filadelfijas uz turieni izbrauca pirmie vietraudži. Tie bija Fr. Freibergs un J. Mandeikis. Jau 1899. gadā uz Viskonsinu pārceļas dzīvot un iepērk 40 akru zemes saimniecībai J. Mandeikis, Gutovs un Teikmanis.

No 1901. līdz 1908. gadam Viskonsinā ieceļo 1500 latvieši. Nodibinājas latviešu kolonijas Glisonā, Blumvillē un Merilā, Linkolnas apriņķī. Jau 1862. gadā ASV valdība

piedāvā katram lidumniekasm Viskonsinā 160 akru zemes par brīvu. Bija tikai jāapsolas iesākt lauksaimniecību dažu gadu laikā. Daudzi ieceļotāji izmantoja šo izdevību, ieskaitot latviešus.

1900. gada 8. jūlijā nodibinājās Linkolnas latviešu Mārtiņa Lutera draudze, kas iekļāvās Misūri sinodē. Par pirmo draudzes priekšnieku izraudzija bijušo filadelfieti Ansi Šteinu, par priekšā lasītāju - Juri Smeduli, par sekretāru - Ansi Briedi, par kasieri - Otto Teikmani, par draudzes vecākiem sapulce ievēl: Jāni Gutofu un Kārli Zoltmani. Draudzes garīgo vadību uzņemas māc. Hans Rebāne.

Glisonas ciema tuvumā 25 latvieši ap 1900. gadu iepērk 40 akru zemes un vietējā zemes sabiedrība dāvina latviešiem 40 akru zemes gabalu un mežu. Še uzceļ pirmo latviešu dievnamu Amerikā. To iesvēta 1906. g. 29. jūlijā. Baznīcas pamatakmeni iemūrējuši Dāvids Križa, Otto Lūsis un H. Ardens. Būvdarbus vadīja H. Venceslavs un H. Sommers. Zvanu dievnamam dāvināja Kaučs, klavieres - dirigents Augusts Sproģis un baznīcas grāmatas - māc. H. Rebāne. Dievnamā bija vietas 200 draudzes locekļiem.

Šajā zemes gabalā jau 1903. gadā tiek iekārtota kapsēta, kuŗu iesvēta un atklāj tā paša gada jūlijā. Interesanti ir ieraksti ar 11 pantiem Mārtiņa Lutera draudzes grāmatā: "Te divi nozīmīgi panti":

1. pants: Kapsēta ir Latviešu un Igauņu ev. Lut. draudzes īpašums. Minētās draudzes vada un gādā par kapsētas vajadzībām ar saviem ierēdņiem.

2. pants: Draudzes savā kopībā gādā par to, ka kapsēta tiek uzkopta, t. i., dzelzs sēta aptaisīta apkārt un dzelzs vārti iekārtoti.

Dzelzs žogu, vārtus un lielo krustu gatavoja latviešu amatnieki - kalēji. Tie, gan drusku sarūsējuši, stāv vēl šodien.

1906. gadā no Latvijas sāka ierasties jauni emigranti, kas bija pārcietuši 1905. gada revolūciju. Viņu domas nesaskanēja ar kristīgajiem un sākās dažādas nesaskaņas. Kapsētā ar draudzes lēmumu nedrīkstēja apglabāt tos, kas Dievam netic, viņiem ierādīja kapsētas stūrīti "Nekristīgo stūrīti", kur mācītājs viņus nedrīkstēja apbedīt. Šis stūrītis ir vēl šodien, no vārtiem ejot iekšā galīgi labajā pusē.

Māc. H. Rebāne draudzē kalpoja līdz 1910. gadam, pēc viņa - māc. Jurevics. Draudze savus 40 gadus svinēja 1938. gada 4. sept.. Tad jau dievkalpojumu noturēja abās valodās - latviešu un angļu - angļu māc. F. C. Pudsell. Pēc tam dievkalpojumi notika arvien mazāk, un 1948. gadā draudzes rosība apsika un 1951. gadā banīcas durvis aizvērās ciet. Atstāto baznīcu vairākkārt izdemolēja un apzaga vandaļi. Tā 1961. g. par \$ 300 to nopērk vietējais veclatvietis, lauksaimnieks Fricis Piķis un samaksā savam jugoslāvu kaimiņam \$ 500 par baznīcas nojaukšanu. \$ 300 noliek bankā kapsētas kopšanas vajadzībām. Ši naudiņa toreiz nesa labus augļus, tagad tā izsaimniekota. Sv. Trisvienības draudze Mīlvokos savā budžetā katru gadu paredzējusi \$ 200 Vecās latviešu kapsētas kopšanai. LELBA pirms gadiem nodeva \$ 500. 1997. gadā LELBA Vidienas apg. Konference piešķīra \$ 500. Būtu par katru cenu jāsauglabā šis vecās latviešu kapsētas vēsture, tādēļ aicinām arī citas draudzes un privātās personas palīdzēt uzturēt šo vēsturisko vietu!

Pēc baznīcas nojaukšanas baznīcas zvanu ieguva Mīniapolē draudze. Altāra krustu nopirka māc. Jānis Meisters savai Kristus draudzei Mīlvokos. Pēc draudžu apvienošanās pirms 11 gadiem altāra krusts ar krustā sisto Pestītāju ir Sv. Trisvienības draudzes īpašums Mīlvokos un katru rezi kapu svētkos vecā latviešu kapsētā grezno mazo altāri. Pirmos kapu svētkus atsāka 50to gadu beigās māc. J. Meisters, gan neregulāri. Draudzēm Mīlvokos ap-

vienojoties, vecā latviešu kapsētā pie Glisonas jau notikuši 6 kapu svētki. Tos vada māc. Visvaldis Rumpēteris un mācītāja Lauma Zušēvica. Vietējie veclatvieši un viņu pēcteči vēl nelielā skaitā piedalās kapu svētkos un pēc tam draudzīgā saietā viņu grupu pārstāv George Mondeik, Carl un Rick Bolder. Ilgus gadus kapus kopa Artūrs Golkins, kas 1998. g. 26. februārī mira 67 gadu vecumā.

1993. gadā kapsēta atzīmēja savu 90 gadu jubileju. Kapu svētkus vadīja māc. L. Zušēvica. Piedalījās pāri par 100 dalībnieku no tuvienes un tālienies. George Mondeik bija jau diezgan labi iemācījies latviski. Tā pēc kapu svētkiem bija karalisks cienasts, kuŗa lielāko daļu bija kārtājuši vietējie.

Šogad svinēsīm vecajai latviešu kapsētai Glisonā 95 gadu jubileju 26. jūlijā. Kapu svētkus vadīs prāv. Lauma Zušēvica. Sākums plkst. 13:00. Ir iecerēts autobusa brauciens no Čikāgas un Milvokiem. Čikāgā to kārtō Sv. Pēterā draudzes priekšnieks Edvīns Būdenieks, tel. 847-259-6206, Milvokos - Sv. Trisvienības draudzes valdes loc. Osvalds Moks, tel. 414-769-9078. Lūdzam ieinteresētos zvānīt viņiem. Pēc kapu svētkiem notiks sadraudzības saiets Glisonas ugunsdzēsēju mājā. Par desinām un dzerāmo gādās vietējie. Citu lūdzam ar pašu groziņiem. Veclatviešu pēcteči gaida mūs 26. jūlijā. Būsīm atsaucīgi un šajos nozīmīgajos kapu svētkos piedalīsīmies! □

Artūrs Mundeciems

+ + + + +

ATMODAS LAIKS AIZPUTĒ

Ir tā savādi meklēt pilskalnu pilsētas vidū,
Cēlie cilņi arvien savrūp zaļo kaut kur.
Tagad dziņnezers apņēm pilskalnu ūdeņiem lēniem,
Lēpu lapām tas segts, veldzi pilsētai dod.
Nedzird te valodas svešas, neredz armijas vīru,
Ielās jaušams visur mierīgs, latvisks gars.
Vīriem atklātas sejas, raženi augumi sievām,
Gaiši mati, no tiem Kursas vasara plūst.
Misiņkalns - senkapi, grezni rotāti kurši kur atdus,
Šodienas audzes arvien svētku svinēt te nāk.
Tebras lejā, aiz tās pakalnā pilsēta dus...

Tāda ir mūsdienu Aizpute Alberta Caunes dzejas rindās. Tādu to sastop ilgi gaidītais Atmodas laiks, kas kā varēns vilnis ar baltputainu galotni veļas pāri Latvijai, aizskalojams okupācijas varu un svešas armijas zābakus. Ļaudis iztaiso muguras, ieelpo brīvības gaisotni. Neko nav spējuši iznīcināt ilgie padomju gadi. Cerības dzirkstelīte, dziļi paslēpta ikviena sirdī, vienmēr ir gailejusi. Ne jau pirmo reizi latviešu tauta uzvar ar gara stiprumu.

Pasaule uzzina, ka pie Baltijas jūras dzīvo strādīga, brīvību mīloša tauta - latvieši.

Aizputē viss ir tāpat. Kinoteātrā laukumā paceļas Latvijas karogs, Tautas Frontes Aizputes nodaļas sarūpēts. Visi kopā dziedam "Dievs, svētī Latviju!" Runā viesi - Mavriks Vulfsons un Ivars Ķezbers. Viņu vārdos apliecinājums brīvai Latvijai. Tad kādā vakarā ar svecītēm rokās pulcējamies Ordeņa pils pagalmā, lai klausītos Ievas Akurāteres dziesmās. Viņas samtainā balss izdzied mūsu kopējās ilgas, cerības un dod spēku dvēselēm. Aizputnieki ir starp Latvijas ļaudīm, kas, rokās sadevušies, veido dzīvu jostu Baltijas ceļā. Mēs esam Daugavmalā tautas saietā, mēs ejam uz barikādēm, mēs esam Rīgas Radio namā, kad jāizstāvēs Dziesmotā revolūcija pret okupācijas varas pēdējiem izmisīgiem mēģinājumiem atgūt zaudēto.

Briesmas vairs nedraud. Viss aiz muguras. Atgriezāmies Aizputē stipri un vienoti, ar pārliecību veidot katrs savu un pilsētas nākotni. Ko iesākt ar brīvību? Kāpēc jābūt nākotnei? Ko sagraut, ko paturēt? Kā risināt sociālās

un ekonomiskās problēmas? Esam apjukuši, nav priekšā teicēju... Jādomā pašiem, jādara pašiem. Smagi, bet jāsk.

Nākotne - tā ir mūsu jaunā paaudze. Tie ir mūsu Aizputes bērni. Viņu audzināšana un izglītība arī noteiks nākotnes plusus vai minusus. Aizputē jau ir vidusskola, mūzikas skola un sporta skola. Mazuļiem bērnu dārzs "Pasačiņa". Vadītāja Lilita Šēra. Pilsētā ir dažādu ticību baznīcas. Tur sāk veidoties bērniem svētdienas skolas. Apmeklētāju netrūkst.

1992. gada rudenī Aizpute vēŗ durvis jaundibinātā bērnu mākslas skola. Tas ir pirmais lielais pilsētas vadības un kultūras darbinieku kopējo pūļu rezultāts. Skolas direktors mākslinieks un grafiķis Vladimirs Naumovs. Darbojas glezniecības, keramikas, tekstilijas, ādas, metāla un koka apstrādes nodaļas. Šodien skola jau var lepoties ar absolventiem, kuŗi mācības turpina Liepājas mākslas koleģā. Arī skolotāji papildina savu izglītību. Atzinība un apbalvojumi iegūti ne tikai Aizputē, Liepājā un Rīgā rīkotajās izstādēs, bet arī starptautiskos konkursos.

1993. gada Ligo svētkos Aizputē atsāk darboties novadpētniecības mūzejs. Kādreiz jau tāds bija. Pirmais direktors un mūzeja izveidotājs gleznotājs Jānis Audriņš. Staļina laiks nežēlīgi iznīcināja visu, kas saistījās ar nacionālās kultūrvēstures mantojuma saglabāšanu. Nolikvidēja arī mūsu pilsētas mūzeju. Jānis Audriņš emigrēja uz ārzemēm.

1993. gadā sirmo vīru ASV aizsniedza telegramma ar priecīgu vēsti par mūzeja atjaunošanu Aizputē. Tā direktore Dina Kopštāle. Mūzejā skatāma pastāvīga vēsturiskās izziņas materiāla ekspozīcija. Aizputnieki jau pieraduši pie daudzu interesantu izstāžu sarīkošanas mūzejā.

1994. gada rudenī Aizputē atklāj amatniecības skolu. Tās dibinātājs un pirmais direktors Laimonis Grundmanis. Šeit nāk jaunieši pēc pamatskolas beigšanas, lai apgūtu drēbnieka, koku, metāla apstrādes profesijas. Skola rīko audzēkņu darbu izstādes - skates, noslēdzot katru mācību gadu.

Pienāk laiks, kad visi izjūtam vietējās informācijas nepieciešamību. Pilsētas ikdienas notikumi visās sfairās, sākot ar Domes lēmumiem, medicīnas aprūpes problēmām, kultūras dzīves norisēm utt. prasa atspoguļojumu iedzīvotājiem. Aizputē izveido vietējās radio translācijas tīklu, kuŗam pieslēdzas arī tuvākie apkārtnes pagasti. Pārtraides sagatavo Voldemārs Bloks un direktore Irina Kalvāne. Drīz šim informācijas veidam piebiedrojas vēl viens - Aizputes vietējā televīzija. Direktors Viktors Mironovs, diktors Arnis Eglītis.

Daudzi ievērojami pilsētas notikumi, interesanti cilvēki, viesi, koncerti, teātra izrādes, mākslas izstādes, sporta sacensības, prieki un bēdas - viss atrod vietu aizputnieku televizoru ekrānos. Rodas arī trešais izziņas avots - Aizputes Avīze. Redaktore Liveta Sprūde. Izdošana saistīta ar grūtībām, kuŗas ar humoru pieveic Vladimirs Naumovs. Viņš ieliek apkopotos materiālus mapē un dodas uz Jelgavu. Tur tos apstrādā datorā (smadzenī) un iespieŗ tipografijā. Ar jauno avīzi mugursomā agrī no rīta Vladimirs jau Aizputē. Divi zēni pilsētas ielās piedāvā aizputniekiem izlasīt aktuālos notikumus pie mums un citur.

Daudzus aizputniekus Atmodas laiks ir pārsteidzis ar ļoti smagām finanŗu grūtībām. Lai sniegtu kaut vai nelielu atbalstu nodibinās kristīgās palīdzības organizācija "Aizputes samarietis". Šeit ir siltas pusdienas un apģērbs kā maziem, tā lieliem aizputniekiem. "Aizputes samarietis" vadītājs ir Edvīns Skuja.

Aizputes lielākā bagātība ir tās iedzīvotāji. Visi kopā esam pāri sešiem tūkstošiem. Mūsu vidū ir dažādu profesiju ļaudis - mediķi, skolotāji, mākslinieki, kultūras darbinieki, sportisti, tautas daļamata meistari, tirgotāji, strād-

nieki. Mūsu nākotne - pirmskolas vecuma bērni un skolu jaunatne. Mūsu dzīves pieredzes un gudribas pūrs - pensionāri.

Aizputē dzimuši cilvēki, kuŗu vārdus pazīst pasaulē. Ērgelnieks un pianists Tālvāldis Deksnis, komponists Pēteris Vasks, grafiķis Elmārs Dambergs. Arī patreizējo iedzīvotāju vidū ir cilvēki, kas ar visu sirdi, domām un mūža darbu kalpo Aizputei. Mūsu kultūras patriarhs Visvaldis Actiņš, Publicists Oto Boris, gleznotāja Gunta Ruicēna, vienīgās pasaulē Malkas pils īpašnieks Eduards Dambergs un daudzi citi.

Aizpute mums visiem ir kā dzīva būtne. Ja viņai sāp - mums sāp, ja viņai svētki - mums svētki. Aizpute mūsos, mēs Aizputē.

Lai Dievs svētī Aizputi un aizputniekus! □

Dzintra Smiltiņa

FORUMS: VĒROJUMI, PIEZĪMES, PĀRRUNAS

AVĀRĻAS SUVENĪRI...

Vai tas nebija tipisks kapitālisma moments?

Lielfilmas "Titanic" režisors Kameron (Cameron), pievācīs gadskārtējo "Oskaru" lauvas tiesu, ceremoniju noslēgumā aicināja publiku avārijā noslīkušos pasažierus pieminēt ar klusuma brīdi... un tad bravūrīgi izmeta: "Tagad iesim visu nakti uzdzīvot!" Vienā raksturīgā simbiozes gājienā - leģendārā tradēģijā, tās izmantošana un romantiķēšana filmā, mazs simbolisks sirdsapziņas brīdis, un tad galvenais: komerciāla pasākuma panākumu apsvinēšana.. It kā notikuma gāli, svarīgākie elementi būtu reiz pienācīgi savilkti kopā. Pateikts 'Pēdējais vārds'... jo piedāvājums, Celines Dijonas (Celine Dion) cukurainās temas dziesmas pavadīts, izcili izdevies.

Vēsturi, kā veikli patapināmu izejvielu, Holivuda izmantojusi labu laiku - pie pelēkas patiesības ilgi nekavējoties tur, kur tās izklāstījums atšāļētu gabala 'dinamisko attīstību'. Stipri... nu, mēreni teiksim... 'personīgu' divu ASV prezidentu traģēdiju traktējumu, piemēram, sniedzis Oliver Stouns (Stone) filmās 'JFK' un "Nixon". Pāris prastāku protagonistu ('Bonnie and Clyde') izdarības un viņu bandas rupjās laupījumu dēkas iznāk kā... laikmetīgs ceļojums inerētā ASV vidienē. Lidzīgā garā filma 'Bugsy' mežonīgo gangsteri Sigeli (Bugsy Siegel) stāda priekšā kā pārprastu Lasvegasas kazino būves pionieri. Tāda oriģināla tvēriena autors, aktieris Bitijs (Warren Beatty), savu šarmanto 'štiku' atkārtoja godalgotā filmā 'Reds' - kas bikli (bet amerikāniski tuvredzīgās recenzijās: 'drošsirdīgi') aicina simpatizēt maznozīmīga ASV komūnista Rīda (John Reed) svētceļojumam uz Krieviju, t. s., 'revolūcijas' laikā... kur viena otra stilizēta aina izveidojas kā prototipiski romantiskās 'Dr. Zhivago' montāžas turpinājums.

Ne jau Holivuda vien tā rīkojas - nāk prātā, piem., angļu 'Lawrence of Arabia', franču 'Borsalino', itāļu 'Sunflower', utt.. Katra tāda filma no zināma vēstures posma izteicina sev izdevīgu, speciālu glazūru un ar to aizpilda pāris tipisku varoņu - 'slikto' konfliktu robus; viss komplekts sākumā pievilcīgs, pat trāpīgs, bet vēlāk... metas šaubas: te ir kaut kas pārāk veikli izstrādāts, seklāk pagrābts, komponēts, uzfrizēts, galu galā - mākslīgs. Stūrgalvīgi pretrunīgas, reizēm vienmuļas, netīras un vienmēr nepabeigtas vēstures vietā - spilgtu, izvēlētu, smalki aptēstu momentu kollāža... ar drāmatisku risinājumu, kāpinājumu, noslēgumu. Varbūt tāpēc retroskatē 'godīgākas' (tuvāk patiesībai) liekas dažas virsotnēji asiņainas kara filmas, piem., vācu 'Das Boot', režisora Pekinpā (Peckinpah) 'Cross of Iron' - austrumfrontes (Willi Heinrich) romānu cikla destilāts - kad tās salīdzina ar kara izmantošanu ziepju operās,

piem., uzbāzīgi klišeiskā NBC-TV lielsērijā 'The Winds of War'.

Nelasītāju, izmirstošu aculiecinieku, steigas un paviršības laikmetā filmās un televīzijā izvēlīgi koncentrētais pakāpeniski aizstāj, nomaina grūtāk saprotamu, sarežģītāku īstenību. Ko tur daudz pūlēties ar iedziļināšanos II pasaules kara laikā šķietami 'vairāk' (noteikti - ātrāk) uzzinās no Spilberga filmas 'Schindler's List', kā no Širera (William L. Shirer) klasiskā pētījuma 'The Rise and Fall of the Third Reich' un Davidsona 'The Trial of the Germans' (Nirnbergas prāvas detaļas). Mūsu pašu iecirkni uzkrīt prātājumi, vēstules redakcijai un debates, kas nemāk un negrib tikai A. Ezergaila 'The Holocaust in Latvia' un H. Biezā 'Latvija kāškrusta varā' (Sveši kungi, pašu ļaudis) dokumentācijai skatīties acīs - bet paliek ar muti vaļā tad, kad televīzija rāda vēl viena apsūdzētā 'kara noziedznieka' izraidišanu un žīdu runas vīri atkārtu savus vispārinātos apvainojumus. Kanadā pirms pāris gadiem miniviesuli veterāņu aprindās izraisīja CBC-TV sērija 'The Valor and the Horror' - ar vietumis diezgan tendenciozu, drāmatizētu pasvitrojumu: re, tā 'vecie' rīkoja, tā (un *tāpēc*) 'jaunie' nolika karoti - bet mūsdienu 'televīzijas paaudzes' daudz neievēros protestus, labojumus... tām atmiņā paliks 'izraide'.

Stipri plašākā jomā Japānas un Ķīnas vēstures grāmātās (arī mācībās) arvien manāmi jēli 'pelēki plankumi'... it kā milzu mežonības nav nemaz notikušas, upuņu miljoni nav bijuši. Vienu tādu posmu pat nosauca: 'kultūrālā revolūcija'... Patlaban skumjākais (un bistamākais) fainomens - 'demokratiskās' Krievijas pilsoņu un valdības vienaldzība, noliegšana un garīgā tumsonība labi pazīstamo Solžeņicīna 'Gulaga' u. c. padrežīma varmācības liecību priekšā. Tādas neatbildīgas 'kultūras' gaisotnē, dabīgi, mājīgai iespējams uzpirkt ierēdņus un ievēlēt divreiz apcietinātu kriminālistu (Andrej Klimentjevs) valsts trešās lielākās pilsētas (Nizny Novgorod) galvas posteni. Nez', kā parādību tvertu romantiķis Bitijs?... Varbūt kā gatavu izejvielu 'svaigai' traģikomēdijai: strauju maiņu laikos - nabaga Klimentjevs kā 'topošs demokrats'?

Ja neesam puslīdz godīgi nokārtojuši pagātņi, nav izeidzes loģiski kārtot nākotni. Ja negribam saprast, kas un kādi bijām, nav iespējams konsekventi veidot - kādi būsim? Ja nevēlamies paši meklēt, vērtēt un saprast - turklāt atbalstot un pasargājot tos, kas nepateicīgu darbu uzņēmušies mums par labu, lai cik rezultāts iznāktu nepatīkams - būsim padoti 'populārām versijām', pēdējam kliekdzienam, modei, ieganstiem, varas un noteikšanas strāvotumiem, manipulācijām... un uzvarēs tas, kam skaļāka balss un biežākais naudas maks.

Tāpēc pavarāra sezonas nagla - 150 gados pēc oriģināla izlaišanas Eiropā - būs (dabīgi: 1. maijā) Marksa un Engelsa 'Komūnistu manifesta' greznis jaunizdevums Ņujorkā, 'Verso' apgādā. Nav pirmā reize, kad 'uzvarētāju' grāmatu plauktos - kā trofeju, pētījuma objektu, vai lielības zīmi - izstāda zaudētāju ideoloģiju: iznākušas, piem., vairākas japāņu 'bušido' un 'samurai' tradīciju apskates, ik pa laikam uzpeld pārspiests 'Mein Kampf' un Hitlera biogrāfijas. Panikas momentos rīkojas steidzīgāk: 1967. gadā, vēl Mao ziedu laikos, 'Bantam' izdeva viņa 'Mazās sarkanās grāmatas' tulkojumu. Laikam sakarā ar studentu nemieriem šai galā kāds nolēma, ka derētu mazdrusciņ saprast 'tekošo'. Pat vienkāršāk: ja jau 'sarkano gvardu' miljoni var skraidīt Ķīnas pilsētu ielās sev pa priekšu dzenot 'nepareizi domājošus'... varbūt 'pareizi domājošiem' tepat var iedzīt ārprāta receptes kopiju. Stulbumam un aklumam ir maģiska, zvēriska pievilcība - turklāt gatavs noiets tirgū. Vienmēr būs cilvēki, kas sarežģītiem jautājumiem meklēs ātras atbildes.

Dažreiz tā vien liekas, ka divas tautas, latvieši un krievi ir apsēdas no diviem līdzīgiem dēmoniem. Varētu šos dēmonus saukt arī par slimībām. Pirmā sērga ir bezdievības komūnisms un otra - pašdievīgs nacionālisms. Latvija pašreiz atrodas nopietnu izmaiņu periodā. Vai divas tautas savas divas limības uzvarēs, vai arī par jaunu būs šo sērgu upuri, kā to piedzīvojām nesenajā vēsturē? Ar katru nedēļu un mēnesi aiztek dārgais laiks, kad uzvaru pār abām slimībām varētu nokārtot latvieši. Pašreiz viņiem ir vairākums valdībā. Šāds stāvoklis var drīz mainīties. Ja mieru un satiecību Latvijā latviešu vadība nespēs panākt, nāks tautu koalīcijas vadība. To pieprasis ASV, Krievijas un Vācijas valdības, kuŗām ir interese šī reģiona normālā saimnieciskā attīstībā. □

J. Purviņš Jurjāns

KRIEVU KOLONISTI

Aivars Slucis apsūdz krievus (Tulkojums no New York Times).

Krievu kolonistu skaitu pašreiz dažādās zemēs rēķina ap 23 miljoniem. Tie parādījās Padomju Savienībā, kad 1991. gadā Krievija sadrupa. Vispirms viņus izsūtīja Krievijas cari, pēc tam krievu komunisti, lai iekārotu, okupētu, uzvarētu, pakļautu savai varai, kolonizētu un pārkrievinātu apkārtējās zemes. Lai to panāktu, krievi iesūtīja etnisko krievu kolonistu masas, kad bija noslepkavoti vai izsūtīti liela daļa no iekārotām tautām. Krievi ticēja, ka tas ir izturīgs un pastāvīgs kolonizācijas veids, jo bieži nebija neviena, kas varētu protestēt vai plānot kādu pretestību nākotnē.

Krievijas imperija sabruka pa lielākai daļai tāpēc, ka 1991. gadā tikai, apmēram, 10% krievu kolonisti atgriezās Krievijā. Pārējie, ap 23 miljoni, palika kā nevēlami kolonisti un civilie iedzīvotāji 14 tagad brīvās un neatkarīgās zemēs Krievijas dienvidos un rietumos. Šie 23 miljoni kolonistu atšķiras no 125 miljoniem istiem krieviem. Kolonisti sastāv no nesamērīgi daudzām dažādu militāristu ģimenēm, okupācijas birokratiem un policijas, arī klaidoņiem un nepiemērotiem cilvēkiem no dažādām vietām, kas nevarēja atrast dzīves vietu Krievijā. Visās nesenās krievu vēlēšanās kolonisti balsoja daudz lielāks procents par komunistiem un Žirinovski, kā krievi Krievijā. Viņu militārā pieredze veido kolonistus, uzbāzīgus un valdonīgus, viņu zaudētās privilēģijas un vara pār vietējiem iedzīvotājiem padara viņus dusmīgus un ļaunus. Visās zemēs viņi atsakās runāt vietējā valodā un pieprasa, lai visi runātu krieviski. Piemēram, Latvijā viņi ieteic, lai krievu biznesmaņi (tirgziņi) atļauj visus latviešu strādniekus, kas atsakās runāt krieviski.

Ja Krievija būtu normāli civilizēta, demokrātiska valdība, krievu kolonistus tūlīt nesūtītu atpakaļ uz Krieviju. Bet

imperialistu Krievijai kolonisti ir vajadzīgi, lai nostiprinātu zemes no Igaunijas līdz Azarbedžanai, lai mēģinātu viņus piespiest atpakaļ jaunā Krievijas imperijā.

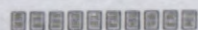
Rietumu iestādes (NATO, Eiropas Savienība) un birokrāti (Max van Stoel, kas ir Čemberlena vai fon Ribentropa veids), kas nevar vai negrib saprast, ka viņi sadarbojas ar Krieviju, lai dažādu iemeslu dēļ paturētu kolonistus ar dažādiem panēmieniem.

Igaunijā un Latvijā pastāv minoritāšu tiesības krievu komunistiem pat tad, ja viņi sūtīti iznīcināt igauņus un latviešus. Trīsdesmito gadu beigās Krievijā krievi noslepka-voja lielu procentu igauņu un latviešu. Tagad krievu kolonisti ir krievu genocīda paveicēji Igaunijā un Latvijā. Lai piespiestu upurus dzīvot kopā ar upurētājiem (krievu kolonistiem) ir nemorāli, psiholoģiski nepatīkami, divaini un neiespējami.

Kēnigsbergā un Austrumkarēlijā nav vairs neviena, kas varētu prasīt, lai krievu kolonisti aizietu. Krievi noslepkavoja vai izsūtīja pat pēdējo somu no Austrumkarēlijas un vācieti no Kenigsbergas. Kazakstanā kolonisti ir, apm., 50% no iedzīvotājiem, tie draud sadalīt šo zemi uz pusēm. Igaunijai un Latvijai viņi draudēja noņemt mazākas teritorijas gabalus.

Kaukāzā krievu kolonisti palīdzēja pāātrināt brutālu karu ar čečēniem, un tur nepilnos divos gados iznīcināja 1/4 no čečēņu iedzīvotājiem. Krievu kolonisti "ēdina" krievu mafiju un piedalās kontrabandas darbos, sākot ar kodola materiāliem līdz dažādu ieroču šmugulēšanai. Pasaulei kaut kas jādara ar krievu kolonistiem, tie jāsūta atpakaļ uz piemērotu vietu Krievijā, bet Krievijai nepieder ne Kaukazija, ne Kēnigsberga. Katra morāla tālredzība un skaidra Krievijas vadoņu saprašana, ka viņiem vajaga 23 milj. etnisko krievus atpakaļ tukšajā Krievijā. Nākamai krievu kolonistu paaudzei jāaug etniskajā Krievijā starp saviem cilvēkiem, nevis splaut un nosaukt izaicinošos vārdos 14 zemes, kuŗas viņi nesen okupēja, un šīs tautas apspieda, nozākāja un mēģināja pārkrievot. Tāpat krievu kolonista klātbūtne ārpus Krievijas var novest pie nepastāvēības un etniskiem kariem nākotnē kā Austrumeiropā, tā Krievijas tukšumos var ievest nākamo rasu vai reliģiju kuŗos Krievijas dienvidos un austrumos. Abas problēmas var atrisināt tūlīt, repatriējot krievu kolonistus atpakaļ uz Krieviju (vislabāk uz dienvidu un austrumu daļu). Tāpēc Rietumiem vajadzētu pieprasīt, lai to izdarītu un atzīmētu ar 1% no palīdzības un ieguldījuma Krievijā. Par krievu kolonistu repatriāciju Krievijai jāpaskaidro, kāpēc tā nevēlas ņemt atpakaļ savus kolonistus, kas nav vēlami nekur citur. Vācija un Izraēla apsveic savus iedzīvotājus no visas pasaules, kaut tie bija aizgājuši no tēvzemes ilgāk nekā krievu kolonisti. Krievija sūdzas par lieliem cilvēku zaudējumiem 2. pasaules karā, vajaga paskaidrot, kāpēc viņi negrib 23 milj. etniskos krievu kolonistus. Ja Krievija piekrit pieņemt kolonistus, tad Ribentropa-Molotova un Jaltas zemēm palīdzēt. Kolonistu repatriācijai jā sākas Latvijā un Igaunijā. Tās ir zemes, kas visvairāk nopostītas un krievu kolonistu apdraudētas. □

Vk. I.

AR LAIKA DEGLI

Septiņus gadus kopš neatkarības atjaunošanas nekāds atklāts incidents, izraisīts no okupantu puses, nenotika. Ik gadus leģionāru pulcēšanās pie Brīvības pieminekļa un pat Brāļu kapos ģen. Bangerska pārapbedīšanas ceremonijā notika netraucēti.

Satraucoši 3. martā pie Rīgas pilsētas Domes ar naidīgu uzrakstu plakātiem sapulcējās okupantu demonstrantu pūlis, aizpildot satiksmes maģistrāles brauktuvi Valdemā-

A LETTER

Honorary Bishop, dear brother in Christ,

I was induced to turn to you due to the threatening atmosphere presently dominating in Latvia. As you certainly are informed, many people in Latvia still have to fight hard in order to satisfy their basic daily needs. These difficulties know neither ethnic no religious borders. The restored country of Latvia tries to solve these problems within the limits of its liabilities, and especially at the present moment traces of economic rise have started to be seen. Latvia is trying to integrate into the European structures and hopes to become a member of the European union. Therefore in cooperation with European experts it is working of improvong its legal system, as well as on other tasks, in order to advance to European standards. The recently signed charter between the USA and Baltic states also gives evidence of the endeavors country Russia has been observed.

However, presently a peaceful development of our country is being threatened, and this threat cannot be left unnoticed. Forces which have not been indentified until now, taking an opportunity from the social tension caused by our poverty, have published in press an appeal to the people who are not satisfied with their material conditions, to gather for an unauthorized demonstration in Riga, the capital of Latvia, before the Town Council March 3rd this year. Later no one took responsibility for these appeals. There also was no one to lead the assembled crowd of people. Having responded to the appeal, around one thousand people of different nationalities gathered at the Riga Town Council. As a result this caused mass disorder, the central street of the city was blocked and there were large traffic jams in all through the center of the city. The police officers who had arrived formed a chain and moved the demonstrators off the street in order to clear the road for the cars and clear the (traffic) jams. This was done quickly and without the unnecessary use of force. In fact it is a small incident not worth the attention of your eminence, if not for some additional circumstances. At the sight a Russian filming group arrived. The filmed material was televised on Russian television and later commented on in the higher eschelons in Russia. Fully groundless statements were expressed namely that police of Latvia purposefully directed these actions against Russian speaking inhabitants, and that demonstrators had been dispersed and cruelly beaten. As if reacting to the alleged violations of human rights, the officials of Russia have sharp political attacks against Latvia as well as the leader of its government personally. The planned visit of the Russian delegation has been cancelled and sanctions against Latvia are being discussed. The prime minister of Russia has used expressions that might lead one to think of the possibility of even a greater conflict.

Considerable limitations have been set for Latvian fishermen as to fishing in the economic waters of Russia. The prime minister of Russia V. Chernomirdin has used statements which lead to think of the possibility of an even greater conflict.

The Moscow statements about the beat-up of the pensioners in Riga have created in Russia a wave of hostility against Latvia and Latvians. Russians have already built baricades on the border with Latvia in order

to blockade the traffic. They say, "Now you are beating our elderly, soon we will beating you". In the Russian press there have appeared articles stating that the occupation of Latvia in 1940 afterall has not been that unjust. At the same time Russian diplomats and news agencies spread untrue and biasly interpreted information world wide. It is still being talked about mass and the terrible violations of human rights and beat-up of Russians. When demonstrators in Moscow threw eggs at the Ebassy of Latvia, the Russian side not only failed to provide protection to it, but spread information that Latvian diplomats have thrown eggs to Russian demonstrators. Unfortunately this news was published by western information sources, therefore helping Moscow to spread a caricatured image of Latvia in the World. Much more serious is the world-wide spread information about the meeting of "Nazi and SSmen" in Riga and the connection of the meeting participants with holocaust. In fact we speak here about the meeting of the former soldiers, who at the end of the war, two years after the last against Hebrews directed actions, by force were called up in the German Army. They fought in the front, not carried out tasks in the occupied territories and were not connected with holocaust and SS atrocities. Besides they did not wage wars for Hitler but agaist Stalin, whose bloody regime had just fulfilled mass murders end deportations of the inhabitants of Latvia. The aim of these soldiers in fact was to renew the state of Latvia, not dependent either from Hitler or Moscow. Because of this part of them were exterminated by the real German SS men, but the rest by the Moscow regime. Certainly, the participation of Latvian officials in this meeting was a political mistake, however, it was made only because having knowledge of the historical conditions it din't occur to anybody to connect the Latvian legionaries with Nazi, SS or holocaust. Until now Russia also did not do so, however, presently it skilfully used the horrible SS frame to carry out its aims in Latvia. Unfortunately the greatest part of the world news agencies observe and evaluate the events from their Moscow offices and maily repeat Moscow's opinion. Shortly after March 3rd incident, the Ambassador of Russia in Latvia came out with a statement that soon in Latvia there will take place terror acts in which there will be attempts to blame Russia. And indeed, April 2nd a bomb was blown up by the Riga Synagogue. If anybody was looking for a good illustration to the stories about Nazi rage in Latvia, this explosion came right in time. Exactly so it was revealed in several European newspapers.

The western countries have the tendency to forgive and permit Russia everything. However, the purposeful distortion and untruth campaign against Latvia, carried out by Russian officals and news agencies at difficult level, does not allow to evaluate the action of Russia as "an explosion of emotions that can be forgiven to the Russian soul". It sooner makes one think that Russia is acting according to a well-thought plan, acting with a certain aim. The campaign has already done a lot of harm to the integration process of non-citizens in the Latvian society. Formal decisions are not enough for this process. It requires trust between people. In the seven years of Latvia's independence the tension among nationalities in Latvia had diminished considerably. 80% of people spoke in favorable terms ir providing citizenship. Due to Russia's aggressive campaign against the Latvian state, distrust to a great extent has renewed. Swastika is being drawn on Latvian schools and Russian nationalbolschevichs demonstrate in the center of the capital holding Nazi flag in

ATKLĀTA VĒSTULE "DAUGAVAS VANAGIEM"

tu ļoti izdevīgi šādi iznīcināt vienu latviešu nacionāli domājošu organizāciju. Vēl jāpiebilst, ka jauno vanadzēnu kustība LDV ir nenozīmīga, vairāk uz papīra, kā darbībā.

Nav šaubu, ka Spārniņa politiskie ieteikumi un teorija par jauno biedru uzņemšanu izraisīs sašutumu vanagos. Būtu ļoti vēlams DV vadībai pārdomāt Spārniņa ieteikto darbību, jo šāda darbība ir pret visām nacionāli domājošām politiskām partijām Latvijā, kā arī vairs latviešiem. Vēl nesaprotu, kamdēļ Spārniņš uzsvēra, ka ASV un Kanadas kopējais biedru skaits ir 52,4% no visa vanagu skaita un ka viņam ar DV priekšnieku ir laba saprašanās un sastrādāšana. Vai tas būtu norādījums viņu nākotnes darbībai attiecībā pret citām zemju valdēm? □

Ilmārs Laimīte,
Kanadā

☒ ☒ ☒ ☒ ☒ ☒

PAR VISU TO DOMĀJOT

Mūžu pa pasauli staigājot, ir redzēti un dzirdēti visādi brīnumi. Piedzīvotas visādas nejēdzības un muļķības. Arī ļaunprātības, bet vienmēr ir bijusi doma, ka pašu tautas cilvēks jau sajūt un saprot savas tautas laimi, gan nelaimi un nekad nepievienosies un nedziedās līdzī svešiem, savai tautai netaisnu un naidīgu dziesmu. Tomēr tādi atrodas gan, un vēl starp augsti skolotiem trimdiniekiem. To vienu "gudrinieku" nav vērts vārdā saukt, jo, kā kāds izcils karavīrs reiz teicis: "Ja tu negribi skaidroties, vai pat tiesāties, nemini vārdu!"

Lai runā tā gudrinieka atziņas, spriedumi un apvainojumi:

"Mēs neesam bijuši pietiekoši enerģiski, inteligenti, gudri, iejūtīgi, lai atraisītos ar savām saitēm ar hitlerismu."

"Dzelzskrustnieki bija tikai viena no latviešu kategorijām, kuņģiem pretvāciska rīcības brīvība bija atņemta. Daudzi no mūsu vīrsniekiem bija ar Dzelzskrustu iebažoti. Vai latvietis, kas saņēma Dzelzs krustu, jebkad varēs izveidot sev latvisku viedokli?"

"Pieņem, ka pastāv tāds mūžīgais lielkrievisms, kas cenšas kaimiņus apspiest, ir tuvredzīgs (frogloditisks) atāvisms."

"Divās nedēļās (1941. g.) tika likvidētas visas izpildu komitejas, apm., septiņi katrā (Sareizinot ar 519 pagastiem, tas būtu 3633 cilvēku)!"

"Komunistu okupācijas nav salīdzināmas ar 1941. gadu."

Tādas ir šī trimdas gudrinieka atziņas un apvainojumi. Var tikai teikt, ka šo "atziņu" autoram latviskais viedoklis ir galīgi svešs un viņš nekad nav saklausījis, ne sajūtis savas tautas pulsu. Bez tam šie, pirms, apm., 10 gadiem rakstītie apvainojumi un muļķības (izdoti un drukāti grāmatīņā Latvijā) rieš jau bagātīgus augļus, kad tos tagad lieto mūsu tautas vajātāji.

Zināmām aprindām, atriebības jūtu dzītām, ir nenokausējama dziņa meklēt kara noziedzniekus. Pat ja vairāku zemju iestādes nekādus noziegumu pierādījumus atrast nespēj, tad tomēr tiek uzspiests, ka pierādījumus jāatrod. Nāk atmiņā Jaunās Derības Jēzus tiesāšanas stāsts. Kad romiešu gubernators Poncijs Pilāts, Jēzu iztaujādam, nekādu vainu neatrod, tad, neraugoties uz to, Jēzus apsūdzētāji tomēr uzstāj: "Sīt viņu krustā, sīt krustā!"

Cik līdzīgas ir ainas vēl pēc divi tūkstoši gadiem...

16. martā Rīgā soļojuši vecie legionāri. Varētu domāt, kāda gan tur vaina, ja ne vienu neapdraudot, tie soļo pa savas galvas pilsētas ielām. Varbūt tomēr nevajadzētu

pasauli kaitināt. Kas tad tur un ar lielu žestu ko atcerēties svešas varas uzspiestu Legiona dibināšanas jubileju.

Tas nebija mūsu karš. Tur nav nekā ko gloricēt. Neraugoties uz varonīgajām cīņām, mēs istenībā bijām upuri (victims). Visumā mums nebija iespēja izvairīties no nelikumīgas iesaukšanas, šāda, vai tāda nosaukuma bruņotās vienībās.

1946. gadā vairāk kā 11 tūkstošus 15. divīzijas karavīru atlaida no gūsta Beļģijā ar atzīmi atlaišanas papiros, ka tiek atvaļināti no armijas (Army), ne no kāda tur Waffen SS, vai tml. Ja nu tā, tad citādi tas nevarētu būt arī citās latviešu vienībās dienējušiem. Toreiz tas bija skaidrs. Kā lai tagad atspēko to apvainojumu, kas nemaz negrib zināt? □

Lauces Jānis

☒ ☒ ☒ ☒ ☒ ☒

Vai ir iespējams diriģēt divus korus vienā laikā?

Kā amerikāņu presē ziņots, Raudīve turpina konstruēt dažādas pārraides iespējas. Viņš darbojoties kopā ar Einšteinu uz kādas atsevišķas planētas. Jādomā, ka "Varavīksnas" reliģiozā diriģentam Kārlim Reinertam izdosies, pagaidām klusībā turētas, pārraides istenot. Beigās šaržists Ed. K. saka, ka sapņi kādreiz arī piepildās.

AIZSAULES CEĻOS

KĀRLIS DREIJERIS

Mans tēvs bija vienkāršs cilvēks. Viņam nebija grandiozu prasību no dzīves. Viņš vienmēr mēdza teikt, ka dzīve viņam devusi vairāk, kā viņš pat sapņos varējis iedomāties.

Kārlis Dreijeris dzimis 1913. gada 27. februārī, Valkas apriņķī, Aumeisteru pagastā. Ģimenē 5 bērni, no kuņģiem 3 mira jau agrā bērnībā. Kārlis ar savu māsu Elzu uzauga grūtos apstākļos un viņiem bija jāpalīdz vecākiem gana gaitās. Viņi bērnību pavadīja vientuļībā. 1919. gadā viņu tēvs saslima un nekad vairs neatveseļojās.

1922. g. rudenī mans tēvs uzsāka skolas gaitas Piezkalna četrklasīgā pamatskolā, bet trīs gadus vēlāk ģimene pārceļas pie mātes tēva un brāļa, kur turpinājas viņa skolas gaitas Loberģu pamatskolā. 1927. gada sākumā nomira viņa tēvs, un īsi pēc tam nopietni saslima māte.

Tēvs pabeidza pamatskolu 1928. g. maijā un vasaras sākumā pieņēma onkuļa piedāvājumu turpināt izglītību Rīgā, Valsts Rīgas Technikumā - Mechaniskā nodaļā. Izturējās iestāšanās pārbaudījumu, sākas intensīva mācību prog-

PAVASARĀ SAIŅU SŪTĪJUMS JAU CEĻĀ

ramma. Divu gadu laikā viņš veic saisinātu vidusskolas kursu un vēl klāt tehniskās mācības, kā zīmēšanu un projekciju mācību. 1930. g. rudenī Latvijas Aviācijas klubs rīko lidotāju teorētiskos kursus. Tajos aicina Rīgas Valsts Technikuma pēdējo klašu audzēkņus, kā arī vidusskolas. Kursos piedalās arī mans tēvs un beidz tos 1931. g. pavasarī. Lidmašīnas bija viņa lielā interese, lai gan viņš pats nekad nekļuva par lidotāju, izkrisdams pārbaudījumā acu redzes dēļ.

1932. g. pavasarī, dažas dienas pirms teknikuma beidzamiem pārbaudījumiem nomirst viņa māte. Ir jābrauc uz bērēm. Neskatoties uz viņa emocionālo stāvokli, Rīgas Valsts teknikumu beidz ar labām atzīmēm. Caur pazišanos dabū darbu Aviācijas pulka remonta darbnīcās pie lidmašīnu remontēšanas. Nostrādā tur līdz 1935. g. rudenim. Obligāto kara dienestu tēvs pilda Aviācijas pulkā.

1936. g. rudenī viņš sāka strādāt Valsts Elektroniskā fabrikā (VEF). no sākuma mašīnu nodaļā, bet vēlāk viņu pārceļ uz lidmašīnu nozari, kurā darbojās kā ražošanas pārzinis.

1939. g. apprecās ar Natāliju Bandenieku, lidotāja Kārļa Bandenieka māsu, un gada beigās viņiem piedzimstu es.

194. g. augustā tēvu iesauc vācu armijā - Latvijas Aviācijas leģionā, kas padots vāciešiem. No Latvijas aizsūta uz Vāciju, vēlāk uz Dāniju. Karām beidzoties, 1945. g. rudenī nosūta uz gūstekņu nometni Beļģijā, no kurās atbrīvo nākamā gada martā.

Atgriežoties Vācijā, viņš atrod mani ar māti Saules nometnē, Gēstachtā pie Hamburgas. Tanī pašā gada rudenī mūs pārceļ uz Špakenbergas nometni, kur nodzīvojam līdz 1950. g. maijam. 1949. g. sākumā piedzima mana māsa Inta. Tēvs Špakenbergā strādā mežā un angļu militārā pārvaldē, REMI (Royal Electric Mechanical Engineering) darbnīcā, kurā pārbauda un labo visus angļu armijas piederumus. Tur viņš apgūst daudz maz angļu valodu. 1951. g. aprīlī mēs ierodamies Monrealā, kur mūs sagaidīja Irbišu pāris. Man toreiz bija 11 gadi. Irbiša kungs bija mūsu "sponsors" (atbalstītājs) un bija sagādājis tēvam darbu ledus skapju uzņēmumā, kur viņš konstruktēja un salika kopā daļas. Tēvs tur nostrādāja 3 mēnešus. Pēc tam viņam laimējās dabūt darbu R. C. A. Victor firmā, kurā strādā līdz pensijai 1976. g., būdams atbildīgs par daudzām un dažādām mehāniskām konstrukcijām, sasniegdam vecākā inženiera statusu.

Agrākos laikos Montrealas latviešu sabiedrībā viņš darbojās Svētās Pāvila draudzes valdē un Tērvetes zemes lietu kārtošanā (iemērišanā). Viņš vienmēr atbalstīja latviešu sarīkojumus ar savu klātbūtni, reti iztrūkdams. Nekad neaizmirsa savu latvietību un nemitīgi sekoja notikumiem Latvijā.

Tēvs mīlēja dabu. Pēc pensionēšanās viņš ar māti daudz laika pavadīja iemīļotajā Tērvetes ipašumā, kur abi bija izveidojuši un izdaļījuši. Sāpīgi un vientuļi viņam bija turpināt dzīvi pēc sievas aiziešanas mūžībā, 1994. g. martā.

Mans tēvs bija klusuma un miera milētājs. Viņš bija liels stāstītājs un viņa zināšanas - vispusīgas. Viņš bija ļoti jūtīgs cilvēks un viņu ļoti aizkustināja cilvēka labestība. Mīlēja savas mazmeitas Larisu un Kristīnu. Bija labs tēvs un vectēvs. Rūpējās par savu māsu un viņas dzīves apstākļiem Latvijā. Mēs viņu ļoti mīlējām...

Velta Gūtmane

+++++
Laipni lūdzam lasītājus paziņot adresu maiņas un samaksāt izstāvošās abonementa maksas par iepriekšējiem un 1998. gadu!

DV Montrealas nodaļas mazā darbīgo vanadžu un vanagu saimīte, pēc labi paveikta darba, var atkal atvilkt elpu līdz nākamajai reizei, kad sāksies palīdzības saiņu sūtīšana uz dzimteni pirms Ziemas svētkiem, lai atvieglinātu tos, kam trūkums un nabadzība ir tuvākie draugi. Arī lai iedegtu kādu gaišāku zvaigzni pie dzimtenes debesīm salītajā Ziemsvētku naktī. To rakstot man prātā iezogas nelielā Viestura Hūna pirms gadiem trim sacītie vārdi, kad viņš pēc 2 nedēļu ceļā pavadītiem apciemojumiem pie slimiem, nespējīgiem un veciem ļaudīm latviešu sabiedrībā, pats sagādājis un sarakstot svētku apsveikumu kartiņas ar maziem dāvanu sainīšiem, savu darbu padarījis, labestības apveltīts, piebilda: "Paliek tāda laba sajūta, ka tu kaut ko labu esi paveicis." Esmu pārliecināts, ka šī labestības sajūta šobrīd mājā arī to vanadžu un vanagu sirdīs, kas visas 3 dienas pavadīja centrā, šķīrojot, kārtojot un saiņojot sanestās un iepirktās drēbes un apavus, par, apmēram, \$ 3000.-, kas arī visi tika sasaiņoti un 92 lielos saiņos nosūtīti uz dzimteni daudz bērnu ģimenēm, bērnu namiem, skolām, veco ļaužu mitnēm un vecajiem karavīriem, bijušajiem izsūtītiem.

Paredzams, ka kuģa tvertne Rīgā pienāks ap maija vidu, un maija beigās saiņus jau varētu saņemt saņēmēji. Kopā ar otaviešiem tika nosūtīti 281 sains vai 902 kubikpēdas, bet sakārā ar lielo DV nodaļas saiņu skaitu, liekas, ka nodaļas valdei no savas kases būs jāpiemaksā ap pāris simtu dolāru.

DV Montrealas nodaļas valde izsaka sirsnīgu pateicību, vispirms jau 4 čaklām un rosigām drēbju un apavu šķīrotājām un saiņu sagatavotājām, nepateicīgā darba darītājām - Valijai Grundeī, Ilgai Strautiņai, Vilmai Ulmanei un Ausmai Valterei, kā arī kasierei Hedijai Ozoliņai, un saimniecītēm par maiziņu sagatavošanu un cepšanu - Aīnai Paeglei, Annai Skujiņai, Ērikai Vitiņai, bet no stiprā dzimuma - E. Balulim, J. Greizim, A. Oborunam, V. Paeglem, akcijas vad. O. Rozentālam, K. Čakam, E. Bārdiņam, E. Krūzcm, G. Strautiņam, R. Vitiņam, A. Zariņam, "policistam" J. Birzem, A. Apinim, J. Verneram, I. Trusim, E. Reveliņam un E. Skujiņam.

Šo saiņu akciju noslēdzot, nodaļas valdes priekšsēdis Eizens Reveliņš pateicās visiem. Izteiktu apziņu un kārtības vērtību pierādīja kāda vanadze, kas visas atnestās drēbes bija pati izmazgājusi, izgludinājusi un vēl visas 3 dienas pavadīja rūpīgā darbā. Pateicība pienākas arī Iraidai par apavu sagādi un izmazgāšanu, un visiem, kas ar apavu un drēbju sagādi atbalstīja šo akciju. □

Skrastiņu Indulis

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @

MONTREALAS PENSIONĀRU 25 GADU ATCERE

Darbigā Montrealas latviešu pensionāru saime šā gada 19. aprīļa pēcpusdienā, pulcējoties Latviešu sabiedriskā centra lielajā sarīkojumu zālē pie balto galdautu un ziedu klātiem galdiem, atskatījās uz saviem 25 darba gadiem. Sarīkojumu atklāja apvienības valdes priekšsēdis V. Paegle ar īsu uzrunu un dzejoli "Latvijai", kam sekoja māc. Rasma Caunes vadītais svētkbrīdis ar dziesmu "Teici to Kungu".

Par 25 darba gadiem pastāstīja ilggadīgais šīs saimes loceklis E. Reveliņš, sākot ar pirmajiem latviešu iebraukšanas gadiem Kanadā, dažādiem trūkumiem un neērtībām, ar kurām toreiz bija jārēķinās katram jaunatbraucējam, līdz radās doma par pensionāru apvienības dibināšanu. Par pirmo priekšnieku izvēlēja V. Krauli. Jaundibināta

apvienībā bija 35 biedri. Sanāksmes notika pirmajā latviešu namā, Hamptona ielā. Vilim Kraulim aizejot viļšaulē, vadību pārņēma Pēteris Agrums. Kad arī viņš pievienojās veļu pulkiem, uz neilgu laiku apvienību vadīja J. Tomsons, kas arī drīz atstāja šīs zemes gaitas. Tad apvienības vadību pārņēma patreizējais, ilggadīgais un darbīgais valdes priekšsēdis Voldemārs Paegle, kas to vada jau 12 gadus. Ik pa pāris nedēļām, ceturdienās, šīs saimes locekļi pulcējas latviešu centrā, kur mēneša pirmajās pusēs tos biedrzine Ilga Strautiņa apsveic dzimunddienās ar skaistiem dzejoļiem un kartiņām. Šo skaisto tradīciju savā laikā uzsāka Veronika Varslavāne. Aizvadītajos gados saime zaudējusi 105 biedrus. E. Reveliņš kopā ar atceres saimes locekļiem sumināja vienu no apvienības dibinātājiem - E. Andersoni.

Pulcējušos pensionāru saimi apsveica Veronika Varslavāne no Montrealas latviešu katoļu draudzes, Roberts Klaiše no Montrealas latviešu biedrības un Montrealas latviešu skolas, Jānis Mateus no bērnu nomcnes, Andrejs Vitols no Montrealas latviešu sabiedriskā centra un Jānis Verners no Montrealas latviešu jauktā korā "Atbalss".

Jūlijs Metums un režisors Gunārs Vērenieks lasīja humoreskas. Pēdējais piekārs arī latviešu teātrim vispār, pastāstīdams par tā rašanos un tā 130 gadu vēsturi un darbību dažādos laika posmos. Tā augšupeju un teātra apmeklētāju intereses samazināšanos sevišķi pēdējā laikā, ne tikai šeit, bet arī Latvijā.

Pirmo reizi šajā atceres sarīkojumā tā dalībnieki noklausījās jaunradīto viru kori "Junda" (9 viru sastāvā). To varētu uzskatīt par pirms vairāk kā 10 gadiem pārtrauktā bijušā viru korā "Junda" atdzimšanu. Piedaloties pašiem diriģentiem A. Gūtmanim un A. Vitolam, kori vēl dziedāja E. Jerumanis, S. Jerumanis, J. Mateus, A. Caune, G. Alekssis, R. Klaiše un J. Zilkalns. Tas dziedāja 13 dziesmas. Pēdējā no tām bija skaistā "Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme". Helena Šmite pasniedza korā dalībniekiem sarkanas neļķes.

Tad ap 80 pēcpusdienas dalībnieku viesojās pie L. Bisenieka un pensionāru saimnieču gatavotā cūkas cepeša, cepumu un kafijas galda. Izslāpušie veldzēja slāpes pie kausa miestīpa vai glāzes vīna. Neizpalika arī tradicionālā pensionāru dziesma "Vaidava".

Aprīļa mēnesī dzimušos - Imantu Klaiši, Alfrēdu Lepši, Veroniku Varslavāni, Eleonāru Dudarovu, Elzu Gributi, Dzidru Ikvildi, Dzidru Baluli, Laimonu Bisenieku, Rutu Gabrušu, Jāni Leitēnu, Ojāru Rozentālu, Antoniju Tiltiņu, Jūliju Metumu un Jāni Paliepu apsveica biedrzine Ilga Strautiņa ar skaistiem dzejas pantiem un kartiņas pasniegšanu.

Vēlēsim čaklajai un rosīgajai sudraboto galvu saimei tās 25 darbības gados, kuŗos aizvadīti gan ligsmi, gan skumji briži, vēl daudz siltu un skaistu novakara stundu pavadīt mūža krātā gudrībā un katreiz vēlāmā iecietībā. □

Skrastīpu Indulis

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @

OTAVAS LATVIEŠU SKOLA VIESOJAS MONTREALĀ

25. aprīlī Montrealas latviešu skola savā vidū uzņēma viesus - Otavas latviešu skolu, kas bija atbraukusi, lai pavadītu veselu dienu ar mūsu skolas skolniekiem, skolotājiem un bērnu vecākiem. Pagājušā mācības gadā Montrealas skola bija ciemos pie otaviešiem, kad Otavā notika arī skolotāju konference. Tā nu šogad bija Montrealas kārta. Visas dienas programma bija veltīta un sagatavota bērniem par prieku. Pavisam kopā priecājās 36 bērni un 36 vecāki un skolotāji. Dienas aprīses vadīja Montrealas skolas skolotāji un bērnu vecāki.

Dienas notikumu seka:

10:00-11:00 - atbraucējiem piedāvāja kafiju un saldās maizītes. Bija laba iespēja iepazīties.

11:00 - Otavas skola uzveda kā ciema kukuli ludziņu "Sēņu karš", kuŗā piedalījās 12 skolnieki ar skolotāju palīdzību.

- Montrealas latviešu skolas koris nodziedāja 2 dziesmas.

11:30 par Vietnamu pastāstīja Inta Hūns un Roberts Kalniņš, kas kopā ar bērniem bija mērojuši šo tālo ceļu uz svešo zemi. Stāstījumu papildināja foto uzņēmumi un iepazīšanās ar šīs zemes naudas zīmēm.

12:00 - pusdienas.

12:30 - iepazīšanās spēles vadīja Roberts Kalniņš.

13:00 - kopēja dziedāšana.

14:00 - Bērnu svētki, kuŗos katrs skolotājs vadīja vai nu mācību, vai dažādu spēļu nodarbības: kopā bija 10 šādu nodarbību - piem., ģeografija, āķīgā valodiņa, latviešu raksti, literatūra, vārdi, burtu spēles, šķēršļu gājiens, bumbošana un citas.

15:30 - filma - Sprīdītis.

16:30 - Pavasara balle, kuŗā bērni parādīja mājās gatavotus vainagus. Tos novērtēja un apbalvoja visinteresantākos. Balli ievadīja ar stāstījumu un dziesmu. Andrējs Vitols, Mārtiņš Ozoliņš un Jānis Mateus spēlēja bērniem rotaļas. Bērni dancoja pie latviešu roka mūzikas Lienes Gaiļes vadībā.

18:00 - vakariņas.

Visi atvadījās priecīgi un noguruši, gatavi turpināt šo pasākumu nākamā gada februārī - Otavā. □

Ināra Palieps

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA - PIECDESMITGADNIECE

Pirmā un visvecākā latviešu sabiedriskā organizācija Montrealā - Montrealas latviešu biedrība vai agrākā Montrealas latviešu palīdzības biedrība - ar labi organizētu sarīkojumu sestdien, šā gada 2. maijā, Latviešu sabiedriskajā centrā, Lašinā, atskatījās uz 50 gariem darba un pastāvēšanas gadiem (Biedrība dibināta 1948. gada 4. janvārī). Rīkotāji - biedrības valde un atsaucīgie atbalstītāji - bija sarīkojuši patīkamu, cildenu un labi pelnītu 50 gadu darba atceri, kuŗā bija pulcējušies gandrīz 100 atsaucīgu svētku dalībnieku, kas pārliecinoši ligsmotā gaisotnē izteica pateicību un atzinību MLB valdei un tās ilggadīgiem darbiniekiem. Plašo sarīkojumu atklāja biedrības priekšnieks un MLB Ziņotāja redaktors Mārtiņš Štauers, aicinot māc. Rasmu Cauni vadīt svētkus, kuŗam mācītāja bija izvēlējusies ļoti piemērotu tematu.

Tam sekoja priekšnieka M. Štauvera svētku runa, kas lasāma šī MLB Ziņotāja numura citā lapā. M. Štauers norādīja, ka aizvadītos 50 gados viļšaulē aizsaukti un izvadīti vismaz 437 mūsu sabiedrības locekļi, no kuŗiem savā laikā lielākā daļa bijuši arī biedrības biedri. Viņus pieminēja ar īpašu klusuma brīdi. Neskatoties uz visu to, biedrība vēl šobaltdien ne tikai tuļas, bet ir aktīva, dzīva un darbīga. Tā raugās nākotnē ar ticību, pārliecību, ka tās paspārnē izaugs jaunā paaudze, čakla un darbīga, kas būs reiz spējīga, veciem aizejot, pārņemt un turpināt tās pasākto darbu pirms 50 gadiem.

Apsveikumos kā pirmā biedrību sveica Latvijas vēstniecības Otavā patreizējā vadītāja un pagaidu lietvede Ingrida Lāce, vēlot tai panākumus un pastāvēšanu vēl nākamajos 50 gados un pasniedzot grāmatu, LNAK valdes priekšsēža palīgs Viesturs Zariņš, bijušais montrealietis, kas kādreiz mācījies Montrealas latviešu skolā; Otavas latviešu biedrības priekšnieks Valdis Štengels; Toronto lat-

viešu centra pārstāvis Ivars Timbers, arī pasniedzot grāmatu; Latviešu Inženieru apvienības prezidents Andris Palejs; ev.-lut. Trīsvienības draudzes priekšnieks Andris Spura, Montrealas katoļu draudzes pārstāvis Kazimirs Deksnis, pasniedzot aplūksni; Latviešu sabiedriskā centra valdes priekšsēdis Andrejs Vitols, DV Montrealas valdes priekšsēdis Eižens Reveliņš, nododams sveicienus arī no Daugavas Vanadzēm; Montrealas latviešu kreditsabiedrības vārdā Alberts Caune; Pensionāru apvienības valdes priekšsēdis Voldemārs Paegle, norādīdams, ka MLB ir vēl daudz par jaunu, lai to uzņemtu savā apvienībā; Tērvetes bērnu nometnes vārdā Roberts Kalniņš; Montrealas latviešu skolas pārzine Ināra Paliepa.

Skaisti izskanēja dziesma veltīta jubilārei MLB - "Daudz baltu dieniņu"... M. Štauers paziņoja MLB goda biedru vārdus - Mārtiņš Ikvilds, Oskars Vindedzis, Marija Tūterē, Kazimirs Deksnis, kas visi bija klāt, un Alise Kalniņa, rakstniece Irma Grebze, Alberts Krievs. Saitētā bija ieradies arī biedrības dibinātāja Nikolaja Dulpiņa dēls Indulis, kas tagad dzīvo Toronto.

Apsveikumiem sekoja jaunā latviešu dziedoņa, baritona Pēterā Freimaņa, kas dzimis un uzaudzis Zviedrijā, izglitoties tur un Minsteres latviešu ģimnazijā. Tagad turpina mūzikālās izglītības apgušanu Mekgila universitātē Montrealā, koncerts Robina Vilera (Robin Wheeler) klavieru pavadījumā. Šķiet, ka šī bija viena no ļoti retām reizēm, varbūt otrā, kad montrealiešiem bija iespēja noklausīties talantīgā jaunā operdziedoņa Pēterā Freimaņa skaisto balsi, teicamo dikciju un izjustos dziedājumus, kaut arī viņa pašreizējā repertuārā dominēja vācu un franču teksti, slaveno Šūmaņa, Mocerta, Pulēna darbi. Tikai pati pēdējā dziesma - A. Kalniņa "Brīnos es..." un viena piedeva, no kuņas dziedātājs nevarēja izvairīties, bija latviešu valodā, ieguva visvairāk aplausu, jo latvietim viņa paša mēle ir tomēr tā tuvākā.

Neiztrūka arī lotereja, kuņā bija pārdotas 162 biļetes par \$ 2.- gabalā un kuņas galveno laimestu - māksl. Luža Kalniņa darināto keramikas šķīvi, ko bija dāvinājusi nelaiķa dzīves biedre Alise, laimēja Renda Lazdiņa, laimīgo numuru izvelkot māc. R. Caunei.

MLB jaunās saimnieces atceres vakara viesus pacienāja ar vērsa cepeti bagātīgā devumā, šokolādes kūkām un kafiju, bet tie, kas šo vakaru vēlējās paturēt ilgāk atmiņā, par šādam sarīkojumam piemērotām cenām varēja nopirkt kaut ko atspirdzinošāku, jo tāds notiekot tikai reizi 50 gados. Lielo 50 gadu jubilejas klīnģeri ar svecītēm, kuņu nopūšanā piedalījās valdes locekļi, ieskaitot pašu priekšnieku. Viņš izdalīja pa kriņģeļa gabaliņam visiem lielās jubilejas dalībniekiem.

Montrealas latviešu biedrībai - mātei un pajumta devējai visām citām latviešu biedrībām, kopām un organizācijām, garīgām vai laicīgām, Montrealā varam tikai novēlēt, katrs no savas puses, ja ne augt, tad vismaz pastāvēt līdz tam brīdim, kad pēdējais latvietis būs atgriezies zemē, ko tas atstāja pirms gadiem 53 un vairākiem. Kas gan cits mūs kurdīs, aicinās un tramdīs, ja ne mēs paši viens otru, un kas gan cits mūs noliks un kritizēs, ja ne mēs paši viens otru? □

Skrastiņu Indulis

Sveicam Montrealas Latviešu Biedrību 50 gadu pastāvēšanas jubilejā.

Novēlam vēl daudz gadu turpināt svarīgos un nepieciešamos darbus mūsu latviešu saimē!

Montrealas latviešu jauktais koris
"Atbalss"

Montrealieši, atbalstiet savus sabiedriskos pasākumus!

TRĪSVIENĪBAS DRAUDZES JAUNĀ VADĪBA

Ev.-lut. Trīsvienības draudzes jaievēlētā valde amatus sadalījusi šādi:

priekšnieks - **Andris Spura**,
viņa vietnieks - **Eduards Auders**,
sekretāre - **Mirdza Kalace**,
kasieris - **Roberts Kalniņš**,
kasieņa palidze - **Spīdola Zariņa**,
grāmatvedis - **Miervaldis Peize**,
namturis - **Laimons Bisenieks**,
mantzinis - **Jānis Birze**,
sarīkojumu daļas vadītājs - **Voldemārs Paegle**,
Draudzes Ziņu ekspidatore - **Lūcija Plūme**,
pārstāvis baznīcas pasākumos - **Mārtiņš Štauers**,
Tērvetes komitejas priekšnieks - **Andrejs Vitols**,
Dāmu komitejas priekšniece - **Katrine Kraule**.

Draudze ārkārtas sapulcē, kas notika 3. maijā, pirmā lasījumā pieņēma draudzes **satversmi**. Galīgam apstiprinājumam būs vēl vajadzīga cita ārkārtas sapulce.

Šovasar, laikā no 24. jūnija līdz 28. jūnijam, Saulainē, notiek LDD 98 - Latviešu draudžu dienas. To virstematā ir "Pie Tevis ir dzīvības avots" - dvēseliskais pārdzīvojums kristiešu dzīvē. Lektori: māc. Daina Salnīte, kas vadīs bībeles stundas; prāv. Uldis Cepure, archibiskaps Elmārs Rozītis, māc. Ilze Kuplēna, māc. A. Pūliņa un māc. Rasma Caune. Pieteikšanās līdz 20. jūnijam. Zemāk seko vispārēja informācija. Ja vēlaties zināt vēl ko citu, zvaniet māc. R. Caunei, tel. 489-3224.

Apmešanās:

Saulaines nometnes telpās: **Motelītī**
un **Lielajā mājā**. Guļamvietas ir
90 personām. (Gultas veļu var dabūt uz
vietas pa nominālu cenu.)
Turpat **Saulainē** var novietot piekabjus
(trailers), spēkratus un teltis. **Barrie**
pilsētā (15 jūdžu attālumā) ir vairāki
moteļi. **Reģistrējaties laicīgi!**

Dalības maksa:

Visi maksājumi **Kanādas\$**

Reģistrācija:

\$60 visam laikam **\$15** dienā

Apmešanās:

\$50 visam laikam **\$15** dienā

Maltītes:

\$80 visam laikam **\$20** dienā

Kopā \$190 (apm. US\$150)

Reģistrācija un informācija:

Sv. Jāņa draudzes birojā:

Tel. 416-921-3327 Fakss 416-921-4723

*

Sv. Andreja draudzes birojā:

Tel. 416-924-1563 Fakss 416-924-3480

*

Guntis Sukse, LDD 98 Rīc. kom. pr-dis:

Tel.: 416-221-4309

e-pasts: sukse@sympatico.ca

*

Aigars Brencis, LDD 98 administrators:

Tel.: 416-244-3389

TĒRVETES "LIELĀS MĀJAS" CENAS 1998. GADA VASARĀ

Istaba diennaktī - \$ 20.00,
Vasaras maksa - \$ 350.00,
Mēneša maksa (4 nedēļas) - \$ 220.00,
Nedēļas maksa (7 dienas) - \$ 110.00,
Bēniņu kambaris diennaktī - \$ 10.00,
Vieta telšu laukumā diennaktī - \$ 10.00.

Plašāka informācija un istabu rezervācija, zvanot A. Vitolam, tel. 514-637-9102, vai vasaras sezonā "Lielā Mājā", tel. 819-242-3915.

Tērvetes talka notiks 16. un 17. maijā. Sākums plkst. 10:00. Talciniekiem dos pusdienas un atspirdzinājumus. Lūdzu nāciet visi palīgā uzspodrināt Lielo Māju, lai tajā būtu glītāk un patīkamāk.

Nāciet svinēt J Ā Ņ U S, sestdien, 20. jūnijā. Pulcēsimies ap plkst. 17:00 pie Lielās Mājas uz li-gošanu. Varēs iegādāties desinās ar kāpostiem no plkst. 15:00 līdz vēlam vakaram.

Nākošā rītā būs atvērta kafejnica no plkst. 09:00 līdz 11:00. Tur varēs dabūt vieglas brokastis.

Jāpu apmeklētājiem piedalīšanās \$ 5.00 no personas (no piedalīšanās maksas atbrīvoti Tērvetes ciemiņu uzņēmēji un bērni.).

Tērvetes komiteja

ORGANIZĀCIJU PADOME

Montrealas latviešu organizāciju padomei šobrīd ir 9 aktīvas un viena pasīva dalībniece, tas noskaidrojās pēdējā padomes sēdē š. g. 5. maijā, Latviešu centrā.

Pārrunāja Aizvesto piemiņas dienas sarīkošanu 14. jūnijā (kopā ar igauņiem un lietuviešiem), piedalīšanos Kanadas dienas parādē 1. jūlijā un Latvijas dibināšanas 80 gadskārtas sarīkojumu š. g. 15. novembrī, centrā.

Padomes Stipendiju fondā šogad ienākuši \$ 500., bet tiem līdz 1. maijam nebija pieteicies neviens pieprasītājs. Tādēļ tad nu šogad stipendijas nevarēja piešķirt. Jācer, ka šāda vajadzība radīsies citu gadu.

Padomes kase kļuvusi turīgāka. Tajā vēl bez Stipendiju fonda līdzekļiem tajā ir \$ 1.244.14. Par to ziņoja kasieris Voldemārs Paegle, kam sūtāmas dalības maksas un arī ziedojumi padomes darbam.

Padomes darbība šobrīd atkal atgriezusies normālās slīdēs un rit labā saskaņā. Padomes priekšnieks ir Andrejs Vitols.

Padomes nākamā sēde notiks 9. jūnijā, plkst. 19:30, Latviešu sabiedriskā centra sēžu zālē. □

MONTREALAS LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU PADOME

organizē

latviešu piedalīšanos Kanadas dienas PARĀDĒ,
trešdien, 1. jūlijā, Montrealā.

Pulcēšanās plkst. 11:00, pie Lafontaine parka, Thimoty un Sherbrooke ielu stūrī.

Pieteikšanās un tuvāka informācija pie Elmāra Bārdiņa, tel. 489-7737.

Latviešu grupiņa pirmo reizi šajā parādē piedalījās pagājušajā gadā. Darisim to šogad! Gatavojaties!

LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI UZ LATVIJU

Latviešu Kreditsabiedrība Toronto caurmērā pārsūta \$200,000 katru mēnesi pa visu Latviju

Likmes:

\$100-499 \$8.00 ASV/\$10.00 CAN; \$500-9,999 \$16.00 ASV/20.00 CAN; \$10,000 un vairāk \$40.00 ASV/50.00 CAN

Informācija - lūdzu zvaniet (416) 922-2551
jeb rakstiet Latvian Credit Union
491 College St. Toronto, ON. Canada M4G 1A5
Kreditsabiedrības birojs slēgts pirmdienās

Dienvidos no Liepājas 300 m no jūras
piedāvājam istabas vai dzīvokli
jaunā mājā ar visām ērtībām
sākot ar 98. g. 16. jūliju.

Cena par diennakti

\$20 no personas, ieskaitot brokastis.

Pēc pirmās nedēļas 10% atlaide.

Istabas var rezervēt, iemaksājot iepriekš
US\$ par pirmo no 5 vai mazāk dienām,
vai 20% no kopējās summas,
ja paliek ilgāk.

Pārējā summa jāsamaksā Ls, kad ierodas.

Vēlama privāta automašīna, bet

saimnieks var viesus sagaidīt

Liepājas autoostā vai stacijā.

Zvaniet Reņiem ASV 925/283-5596

e-pasts: inarar19@idt.net

KREDĪTSABIEDRĪBAS PILNSAPULCE

Mūsu latviešu bankas, kā savu kreditsabiedrību dažkārt dēvējam, jeb krājaizdevumu sabiedrības, kā to vēlētots saukt tās patreizējais priekšnieks Alberts Caune, pilnsapulce notika 3. maija pēcpusdienā, latviešu centrā, un tajā piedalījās 22 no 172 tās dalībniekiem. Sapulci vadīja A. Caune, bet protokoleja J. Sharma. Nepilnu pusotru stundu laikā bija paveikti visi padarāmie darbi un pulcējušies varēja iebaudīt brīvu maltīti, ko bija sarūpējusi vadība.

Ziņojumos uzzinājām, ka noguldījumu summa kritusies no \$ 528,692 uz \$ 481,877, bet balance no \$ 586,001 uz \$ 538,190. Aizvadītā gadā kopējie ienākumi \$ 17,733, bet izdevumi - \$ 12,752. Nodokļos aizmaksāti \$ 902, bet vispārējai rezervei izmaksāti \$ 299, dodot tīru atlikumu \$ 3,780. Par pēdējā sadali bija īpašs dienas kārtības punkts. Valde ieteica visu summu izmaksāt bankas dalībniekiem bonusos. No sapulces dalībnieku vidus nāca ierosinājums \$ 100 atvēlēt Montrealas latviešu skolai. Šis ierosinājums izraisīja dzīvas pārrunas. Sekojošā nobalsojumā par bija tikai 2 balsis, atturējās 4, bet pret balsoja 16. Tas bija vienīgais balsojums, kur bija jāskaita balsis.

Valdes sastāvs nemainīsies, jo ar aklamāciju tajā ievēlēja visus līdzšinējos locekļus - A. Cauni, Rolandu Vitiņu un Jannette Sharmu. Revīzijas komisijā par 3. locekli ievēlēja Jāni Verneru blakus Orestam Kreišmanim un Robertam Vitiņam. Visus ar aklamāciju. Aizdevuma komiteju izrauga valde un tajā darbojas Alberts Caune, Voldemārs Paegle un Zinta Mateus.

Mūsu banka ir labās rokās.

M. Š.

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS ZĪNAS:

Montrealas Latviešu Biedrības 50 gada svētku sarīkojums bija pulcinājis daudzus biedrības biedrus, darba darītājus un veicinātājus, kā arī plašu apsveicēju saimi.

Rakstiskus apsveikumus bija atsūtījuši: Aleksandrs Budrēvics, LNAK 17. padomes prezidijs priekšsēdis; Aleksis Dreimanis, Londonas Latviešu Kopas valdes priekšsēdis; Kičineras - Voterlū latviešu biedrība; Zigrīda Kļaviņa, Vinipegas latviešu biedrības priekšniece; Zigurds T. Skribis, Edmontonas latviešu biedrības Imanta priekšnieks; Alberts Pūpols, Vankuveras latviešu biedrība, Ligita Caunite no Otavas un Jānis Tērauds no Briex, Saskačevanā. Sirsnīgākais paldies itin visiem!

Svētku sarīkošanā galvenos organizēšanas darbus paveica Anita Poriete-Bedard un Roberts Klaiše. Viņiem palīgos darbojās Elga Čops, Velta Gūtmane, Ausma Hūns, Inta Hūns, Maira Kaniņa, Katrine Kraule, Gita Lukstiņa un Andrejs Vitols.

Svētku kļiņģeris cepa Eģina Tauriņa-Nicholson un Nora Saletes. Sevišķu dāvanu izlozei - māksl. Ludviga Kalniņa darinātu keramikas šķīvi bija dāvinājusi māksl. Alise Kalniņa, 3 citus priekšmetus - Mārtiņš Štauvers.

Visiem darba darītājiem, bet jo sevišķi apmeklētājiem, apsveicējiem un citiem labvēļiem biedrības vissirsnīgākais paldies!

Pagājušā MLB Ziņotāja numurā aicinājām biedrības biedrus un labvēļus atcerēties biedrību 50 gada svētkos ar ziedojuma dāvanu. Šobrīd varam ziņot, ka atsaucība izrādījusies plaša. Esam saņēmuši sekojošus ziedojumus:

Anonīms \$ 50.00,
Bērziņš Alberts \$ 30.00,
Caunite, Ligita, Otavā \$ 100.00,
Deksnis, Kazimirs \$ 100.00,
Gūtmanis, Alma \$ 30.00,
Hūns, Ausma \$ 40.00,
Kalacis, Mirdza \$ 50.00,
Leimanis Ruta un Eriks \$ 50.00,
Mateus, Katrīna \$ 15.00,
Montrealas Latviešu Katoļu draudze \$ 50.00,
Plūme, Lūcija \$ 35.00,
Štauvers, Mārtiņš \$ 50.00,
Vikmane, Mērija \$ 20.00,
Waldheims, Bernadete \$ 30.00

Pavisam kopā no 14 laba vēlētājiem \$ 650.00. Miļš paldies jums visiem par šo lielo devumu biedrības turpmāko mērķu īstenošanai.

Ari citiem labvēļiem vēl arvien ir iespēja šādā veidā novērtēt biedrības līdzšinējo veikumu un atbalstīt tās pasākumus. Ziedojumi sūtāmi MLB kasierei Anitai Porietei-Bedard (adrese 27. lpp.).

Pamazām iedzenam laiku MLB Ziņotāja izdošanā, bet tas nenākās viegli. Turpmāko numuru izdošana būs daudz atkarīga no tā, cik laicīgi līdzstrādnieki iesūtīs savus manuskriptus un ziņas, jo izdevuma redaktoram priekšā vairāki tāli un ilgāki ceļojumi, tādēļ laiks ļoti jāsadala un ierobežots. Laipni lūdzam ikvienu no jums nākt redakcijai talkā, lai izdevums varētu lasītājus aizsniegt iespējami pieņemamos termiņos. It sevišķi organizācija ļoti lūgtas iesūtīt ziņas laicīgi Sabiedriskās dzīves kalendāram, jo tā sastādīšana ir viens no viscietākajiem rīkstiem redakcijas darbā. Pacenšaties, lūdzu, pakārtot tos laicīgi un atsūtīt attiecīgos paziņojumus!

Montrealas Latviešu Biedrības

GADA SAPULCE

notiks

ceturtdien, 14. maijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā,
3955 Provosta ielā, Lašīnā.

DARBA SEKA:

1. Sapulces amata personu vēlēšana.
2. Darba sekas pieņemšana.
3. Iepriekšējās gada sapulces protokola nolasišana un pieņemšana.
4. Ziņojumi par 1997./8. darbības gadu:
 - a) priekšnieka,
 - b) kasieres un MLB Ziņotāja administrātores,
 - c) sarīkojumu daļas,
 - d) bibliotēkas,
 - e) revīzijas komisijas,
 - f) pārrunas un visu ziņojumu pieņemšana.
5. Priekšnieka, valdes un revīzijas komisijas vēlēšanas
6. MLB turpmākā darbība - ierosinājumi un pārrunas.
7. MLB 1998./9. darbības gada maksājumu noteikšana.
8. Budžets 1998./9. darbības gadam.
9. Dažādi jautājumi.

Sapulcē balstiesības būs tiem MLB biedriem, kas līdz sapulces dienai būs nokārtojuši savas biedru maksas par 1997./8. darb. g.. Visi MLB biedri, goda biedri, MLB darbinieki un MLB darba atbalstītāji un citi interesenti laipni lūgti sapulcē piedalīties.

Personas, kas vēlētos uzņemties kādu MLB pārvaldes amata posteni, lūgtā pieteikties pie MLB priekšnieka M. Štauvera, tel. 457-9832 un piedalīties sapulcē. Kandidātiem ir jābūt pilntiesīgiem MLB biedriem. Jauni darbinieki un biedri biedrībā arvien ļoti gaidīti. Tāpat ieteikumi turpmākajam darbam un palīdzīgas rokas MLB pasākumu īstenošanā. Iespēju tiešām netrūkst.

Montrealas Latviešu biedrība savā darbā turpina latviešu biedrību tradīcijas. Ceram, ka jūs nāksit mums līdz!

Pēc sapulces draudzīgas pārrunas pie tases tējas vai kafijas un cepumiem.

Piezīme: Citi paziņojumi MLB biedriem netiek piesūtīti, jo MLB Ziņotājs ir oficiāls MLB izdevums. Darba sekas kopijas būs pieejamas arī sapulcē.

Uz redzēšanos šajā svarīgajā darba saietā un pārrunu vakarā! Kuplā skaitā sapulci apmeklēt un tajā aktīvi piedalīties aicina

MLB valde

Sākumā nekas nebija -
tikai plika ideja

Biežāk lietoto Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek dievkalpojumi, 4345 Marcil ielā.
Ev.-lut. Trisvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Avenue, tālrunis 489-3224
telpu adreses: Montrealas latviešu sabiedriskais centrs - 3955 Provost ielā, Lašīnā, tālrunis 634-4082

14. maijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, Montrealas Latviešu Biedrības gada sapulce. Sk. paziņojumu 26. lpp.!
16. maijā, plkst. 10:00, Tērvetē, talka. Skatiet paziņojumu 25. lpp.!
17. maijā, plkst. 10:00, Tērvetē, talka. Skatiet paziņojumu 25. lpp.!
21. maijā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības video filmas izrāde.
plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
31. maijā, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, ev.-lut. Trisvienības draudzes Vasarsvētku dievkalpojums ar dievgaldu.

3. jūnijā, plkst. 16:00, Latviešu centrā, A/S "Bebri" kārtējā sanāksme.
7. jūnijā, plkst. 11:00, Mount Royal kapsētas latviešu nodalījumā, latv. ev.-lut. Trisvienības draudzes kapu svētki.
9. jūnijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, Montrealas latviešu organizāciju padomes kārtējā sanāksme. Piedalīties aicināti visi pārstāvji!
11. jūnijā, plkst. 11:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības video filmas izrāde.
11. jūnijā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības kārtējā sanāksme.
14. jūnijā, plkst. 14:00, Lietuviešu katoļu Our Lady Gate of Dawn baznīcā, 14. jūnijā Aizvesto piemiņas dievkalpojums Baltiešu federācijas Montrealas nodaļas izkārtojumā. Piedalīsies visu Baltijas tautu garīdznieki. Plašāks paziņojums nākamreiz!
20. jūnijā, plkst. 17:00, Tērvetē, ev.-lut. Trisvienības draudzes Tērvetes komitejas rīkotā Jāņu pēcpusdiena.
21. jūnijā, plkst. 09:00, Tērvetē, ev.-lut. Trisvienības draudzes Tērvetes komitejas pēc Jāņu brokastis.
21. jūnijā, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Jēzus Sv. Sirds kapličā, 426 Sulpice ielā, Montrealas latviešu katoļu draudzes kārtējais dievkalpojums.
25. jūnijā, plkst. 11:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības video filmas izrāde.
25. jūnijā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības Jāņu svinēšanas pēcpusdiena.

Laikā no 17. - 24. jūnijam, Emmanuel College, Victoria University in The University of Toronto, Latvijas ev.-lut. baznīcas ārpus Latvijas TEOLOĢIJAS INSTITŪTS. Pieteikumi: Irīna Turķis, 425 Martin Grove Road, Etobicoke, ON M9B 4M1, tel. 416-621-3660.

Laikā no 24. jūnija līdz 28. jūnijam, Saulainē, Latviešu draudžu dienas. Skatiet paziņojumu 24. lpp.!

Laikā no 5. jūlija līdz 18. jūlijam, Tērvetē, Tērvetes bērnu vasaras nometne. Informācija un pieteikšanās - pie Simona Kugličs Toronto, tel. 416-503-0406, Dainas Brauns Otavā, tel. 613-521-1786, Jāņa Mateus Montrealā, tel. 514-481-2530.

Laikā no 2. jūlija līdz 5. jūlijam, Rīgā, XXII vispārējie Latvijas Dziesmu svētki.

MLB Z 1998 V 950 e

Vēršam Jūsu uzmanību uz faktu, ka nevaram garantēt absolūtu SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀŽA pareizību. Neskaidrību gadījumos aicinām sazināties ar pasākumu organizētājiem. Pavaicāji!

Šo MLB Ziņotāja numuru izdalām lasītājiem uz rokas no 8.-11. maijam. Pārējos eksemplārus nododam Kanadas pastā 12. maijā. Red.

● MLB ZIŅOTĀJA redakcijai tagad ir savs FAKSA numurs - 514-457-3496. Piesakiet savas ziņas pa to!

MLB ZIŅOTĀJA administratorei un MLB kasierei A. Porietei-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Que,
Canada H9R 2X5, ☎514-697-6624

Ar šo nosūtu MLB Ziņotāja abonementa samaksu par _____ gadu/iem (\$ 35.00 vai \$ 30.00)	\$ _____
Gaisa pasta piemaksu (ASV \$ 6.-, citos kontinentos \$ 20.-).....	\$ _____
Ziedoju tehnisko izdevumu segšanai	\$ _____
Ziedoju spiestuves uzlabošanai, mašīnu remontiem.....	\$ _____
Dāvinu MLB Ziņotāju.....	\$ _____
LNAK dalības maksu (maksājot caur MLB \$ 10.-; pensionāriem \$ 5.00).....	\$ _____
MLB biedru maksu par 1997./8. darbības gadu (\$ 15.-)	\$ _____
Ziedojumu Montrealas latviešu biedrībai 50 gadu jubilejā.....	\$ _____
Ziedojums Kopējam svētku sveicienam	\$ _____
Čeki rakstāmi uz Montreal Latvian Society vārda	Kopā \$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, adrese, pasta koda, tālruna numurs) (paraksts)

MLB Ziņotājs, 1998. gada maijs SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀDIS 27

**Goliger's
Travel**
SINCE 1955

Kravis Travel Services Ltd.

- Ceļojumi uz Latviju
vīzas, lidojumi,
auto īre un viesnīcas
- Jūsu ceļiem no Latvijas
kārtotam lidojumus
- Ekskursijas pa Latviju
sadarbībā ar Latvia Tours

**Jūsu pārstāvis Jānis Kravis
(416) 924-6328**

Cumberland Court,
99 Yorkville Ave.
Toronto, Ont. M5R 3K5
Fax (416) 924-5954

 LATVIA TOURS
Kanādas un Amerikas pārstāvji

1-800-268-7442

COLLINS CLARKE
MACGILLIVRAY
WHITE

Funeral Directors

- 5610 Sherbrooke St. W.,
Montreal — Business Office
514 - 483-1870

FLOWERS
by
Caryanna

Tagad Rīgā!

**Hotel
MĀRA**

Kalnciema ielā 186, Rīga, Latvija LV-1046

Telefons: 011 371 7901316
Fakss: 011 371 7901315

- * 24 modernas istabas
- * Restorāns un bārs
- * Konferenču telpas
- * Lidostas busiņš

Rezervācijas Kanādā:

613/521-7100 (telefons, vai fakss)

epasts: mara@mailbox.riga.lv

timekli:

www.bestwestern.com/thisco/bw/91301/91301_b.html

Latvian Chamber of Commerce and Industry will hold the 9th HANSA BUSINESS DAYS RIGA '98 May 28/29 in Riga, Latvia. Registration fee is DM 295.-. Please send registration to The event coordinator, LCCI Brīvības Blv. 21, Rīga LV 1849, Latvia. Information also available in the Latvian Embassy in Ottawa, ph. 613-238-6868, Fax 613-238-7044.

MLB ZIŅOTĀJS / ISSN 0227-2433

FAKSA NUMURS 514-457-3496

IZDEVĒJA: Montrealas Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832

REDAKTORS: Mārtiņš Štaubers, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfe, Quebec, Canada H9X 2R2, ☎ 514-457-9832

ADMINISTRĀTORE: Anita Poriete-Bedard, 113 Highgate Avenue, Pointe Claire, Quebec, Canada H9R 2X5

EKSPEDĪCIJA: Velta Ozols. DARBINIEKI: Elmārs Bārdiņš, Jānis Birze, Konstantīns Čaks, Imants Freibergs, Valdis Ozols, Aina Paegle, Voldemārs Paegle, Anna Skujiņa, Kārlis Timermanis, Vilma Ulmane un daudzi citi.

MLB ZIŅOTĀJA ABONEMENTA MAKSA: \$ 35.00 gadā, MLB biedriem, pensionāriem un kara invalīdiem - \$ 30.00 gadā, gaisa pasta piemaksa uz ASV - \$ 6.00, uz citiem kontinentiem \$ 20.00 gadā; atsevišķas burtnīcas maksa - pret \$ 3.00 ziedojumu. PAZIŅOJUMU LAPPUŠU SLEJU MAKSA: mazākais paziņojums \$ 20.00, 1/4 lpp. - \$ 30.00, 1/3 lpp. - \$ 35.00, 1/2 lpp. - \$ 40.00 pilna lpp. - \$ 65.00; paziņojumu sagatavošanas izdevumi - \$ 20.00; Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda.

MLB ZIŅOTĀJS iznāk ik mēneša sākumā. Vasaras mēnešos vai neparedzētos gadījumos iespējams dubultnumurs. Materiāli tekošajam numuram iesūtāmi vai nododami redakcijā līdz ik mēneša 15. datumam. Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus isināt. Raksti un vispārējās ziņas nepauz ne MLB valdes, nedz redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatus iztīrītajos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod vārds un uzvārds, pilna adrese, telefona numurs un jāparakstās. Redakcija iesūtītos materiālus neuzglabā un nesūta atpakaļ. Anonīmus rakstus neievēro.

MONTREAL LATVIAN SOCIETY
ASSOCIATION LETTONE DE MONTREAL

MAY 1998 MAI

MONTHLY BULLETIN MLB ZIŅOTĀJS
BULLETIN MENSUEL MLB ZIŅOTĀJS

Envoyé par la Association Lettone de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society, 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfe, Qué, Canada H9X 2R2, ☎514-457-9832